

UFO

unidentified flying objects

INFORMATION

NUMMER **2** 1974

I detta nummer bl. a.:

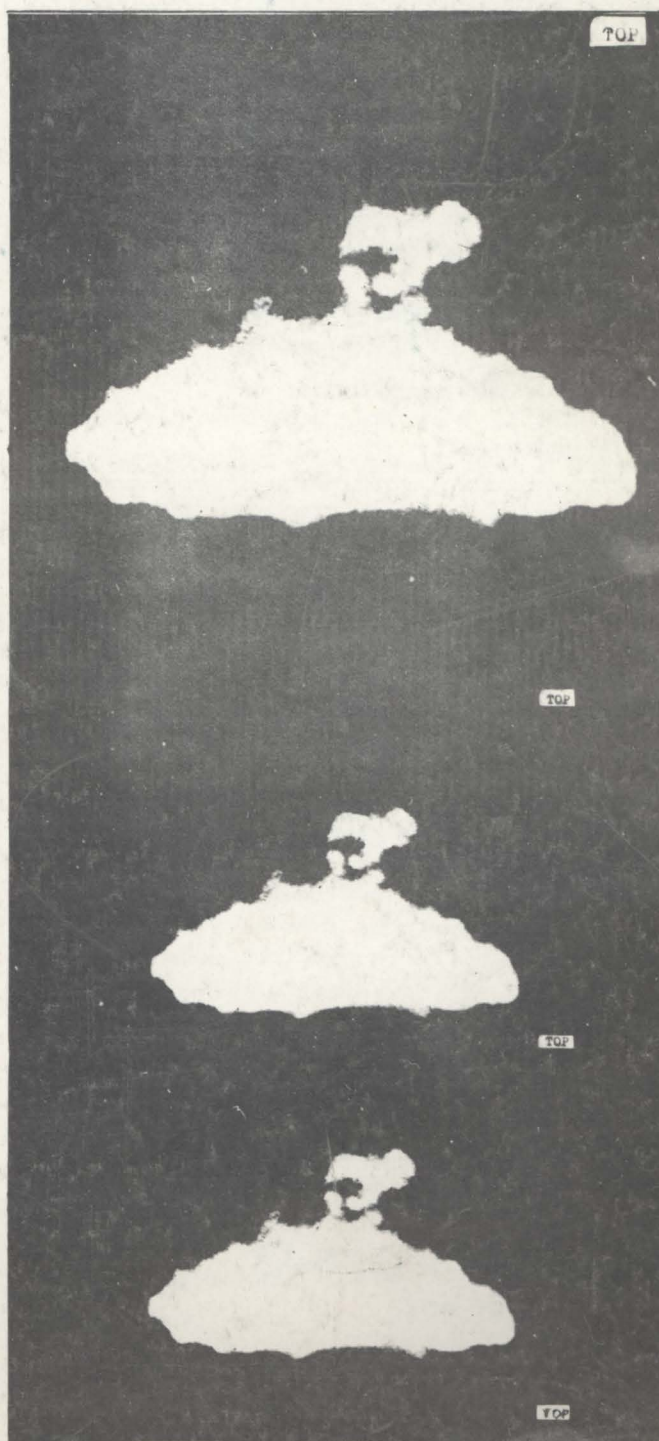
**UTSIKTER TILL LIV
PÅ MARS GODA!**

**SVENSK PILOT-TRIO
MÖTTE UFO-ARMADA
ÖVER LISSABON!**

**TRE POLISMÄN
SÅG LYSANDE OBJEKT
ÖVER BORGHOLM!**

**TRE FLYGPLAN
MÖTTE UFO
ÖVER ITALIEN:**

De här bilderna togs den 30 juni ifjol av en fransk vetenskapsman på 17 000 meters höjd över Tchad i Afrika. Bilderna visar ett ännu oidentifierat ljusföremål. Filmen, tagen av den franske rymdteknikern Jean Begot, släpptes för publicering först sedan de i sju månader intensivt granskats av de franska myndigheterna.
Se vidare sidan 31

I REDAKTIONEN

Olle Ohman — Bevakning av utländska publikationer.
Översättningar, textbearbetning, redigering.
Tel 0340/308 44

Jan Lind — Planering av tidskriftens innehåll.
Tel 0141/198 21

Övriga medarbetare: Gunborg Gustavsson, Anita Hedman, Lars Nilsson, Florent Sickenga, Thorvald Berthelsen, Jan-Ove Sundberg.

LAY-OUT

Olow Petersson

ANSVARIG UTGIVARE

Carl-Axel Jonzon. Tel 0141/701 91

UFO-INFORMATION

trycks och utges av Centralgruppen för Riksorganisationen UFO-SVERIGE Box 311, 591 03 Motala 3.

PRENUMERATION OCH MEDLEMSSKAP

Postgiro 8 43 25-0 C A Jonzon

- ☐ För artiklarna svarar författarna.
- ☐ UFO-Sverige är en ideell samarbetsorganisation för UFO-intresserade.

Bidrag från läsekretsen i form av artiklar och diskussionsinlägg mottages tacksamt.

För att underlätta den redaktionella bearbetningen, bör manuskripten skrivas med största möjliga radavstånd på maskinen. Var god observera att manus endast skrivs på bladets ena sida.

Bidrag kan sändas direkt till "Olle Ohman, Fack 8, 430 20 Veddige" eller "UFO-SVERIGE, Box 311 591 03 Motala 3".

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

Främmande makts robotar kan misstolkas som UFO!	s 1
Undersökt av rymdvarelser	s 1
Lysande objekt över Borgholm observerades av polismän	s 2
Våg av UFOs över Frankrike	s 2
Fransk raketexpert: Det vore löjligt att förneka möjligheten av "F.T." . . .	s 3
Svenskt flygplan mötte UFOs över Lissabon	s 4
Massor av säkra UFO-observationer görs av civilflygats piloter	s 6
Ufologin ingen svärmisk kult - ökad kunskap om fenomenen är målet	s 8
Goda utsikter till liv på Mars	s 10
Mystiska olyckor och sabotage - testar UFOs vapnen inför invasion?	s 14
Tre olika flygplansbesättningar mötte UFO över italienskt luftrum	s 17
Italiensk student tog bilder av UFO	s 17
Telepatiforskningen vilar ännu i sin linda	s 18
UFO svävade utanför köket!	s 20
Kvinna i upprepade kontakt med ufonauter under c:a 30 år	s 21
En honnör för Köpings UFO-förening	s 25

UFO-observationer, gåtfulla händelser

Rapportera till
UFO-SVERIGE!

Ring 0141-701 91 (kvällstid)
eller skriv.

VÄRLDSORMEN — VIMAANA II

av Ing. Lehel Répits

Detaljerade anvisningar för konstruktion av en "generator" grundad på den universella rörelseprincipen, den cykloida spiralrörelsen.
(Offsettryck — 50 sidor — A4-format — Rikt ill.)

Beställes genom UFO-Motala,
box 311, 591 03 Motala

Pris 25:—

FÄLTFORSKARE

Anmälan om intresse för befattning som fältforskare görs till UFO-Sverige, skriftligen eller per tel. 0141-701 91 (kvällstid).

Personer som antages till fältforskare erhåller kostnadsfritt Handledning vid fältundersökningar samt Identitetskort.

FRÄMMANDE MAKTS ROBOTAR KAN MISSTOLKAS SOM UFO!

Med IB-affären i färskt minne skall jag ta upp ett spörsmål, som, såvitt jag känner till, aldrig uppmärksammats inom UFO-kretsar. Det är på intet sätt min avsikt att avslöja några statshemligheter med de påstående jag vill göra i detta inlägg - anledningen är helt enkelt den att vi som utreder fall av UFO-karaktär ofta beskylles för att inte ta hänsyn till naturliga förklaringar, något som jag vill påvisa är helt felaktigt.

För att gå rakt på sak: vissa länder har ett ganska aktivt, militärt spaningsarbete riktat mot bland annat vårt land. I dessa projekt ingår också, att man vid eventuellt krig skall ha landets sårbaraste punkter med anläggningar som Saab, Bofors och andra klart lokaliserade.

Redan under fredstid skjuter man alltså in sig på dessa mål för att sedan, om en krigssituation skulle uppstå, snabbt kunna förstöra för landet livsviktiga anläggningar.

Bland annat går man tillväga på följande sätt: från den främmande nationens mest lämpade robotbas sändes t.ex. mot Saab en robot bestående av exempelvis en lysbomb. Avfyringen sker vid visst klockslag, vilket meddelas den främmande makts beskickning (som delvis består av "accepterade" spioner).

Beskickningens tjänstemän studerar lokalpressen (t.ex. i Östergötland) just med avseende på konstaterade "himlafenomen" - och se, man kan finna att vid ett visst klockslag upptäcktes över Norrköping ett mystiskt ljussken. Rapport går nu till uppdragsgivarna i hemlandet och därifrån till robotbasen. Studier av kartan ger till resultat att roboten den här gången missat målet med fyra mils fel. Korrigering företas - en natt lite längre fram i tiden sänds en ny robot iväg, som kanske lyser upp trakten av Linköping.

Ny rapport - och denna gång vet den främmande makten hur robotarna skall riktas för att träffa Saab!

Det är väl högst sannolikt, att dessa ljus kan förväxlas med UFOs av en oerfaren observatör. Förfrågningar hos det egna försvaret torde vara utsiktslösa. Inte heller andra instanser av officiell karaktär torde kunna bidra till att lösa

problemen med iakttagelser av det här slaget.

Det ligger alltså nära till hands, att man inte kan finna någon naturlig förklaring - såvida man inte känner till något om det tjuv- och rackarspel som försiggår från stormakternas sida.

Givetvis finns det många andra, naturliga förklaringar, men man får inte gå så långt att man med kännedom om dessa möjligheter avfärdar hela UFO-problemet. Vi får heller inte leta efter förklaringar enbart på det tekniska planet. Det har erfarenheten lärt åtminstone en del av oss. Ja, detta var något av UFO-problematiken sedd genom militära glasögon. En dag kanske allt vad glasögon heter kan läggas åt sidan och UFOs ses som de är och alltid har varit.

JONZON

Press-stopp Press-stopp Press-s

UNDERSÖKT AV RYMDVARELSER

Klockan 00.20 den 23 mars 1974 överraskades en man i Lindholmen, nära Vallentuna i Uppland, av ett stort, bländande ljussken. Han kastade sig åt sidan, men sögs i nästa sekund upp i luften och in i den svävande farkosten - där han senare undersöktes av rymdvarelser!

Klockan 19.20 den 24 mars 1974 kom stora, bländande ljuskroppar flygande över trädtopparna. En kvinnlig bilist och hennes barn förföljdes 8 kilometer av mystiska ljussken. Dagarna efter de bisarra händelserna i Vallentuna uppges militära fordon ha varit synliga i trakten. Uppgifterna har dementerats av överingenjör Tage Eriksson på Försvarets forskningsanstalt.

UFO-Sverige har dock intervjuat vittnen och gjort fältundersökning på platsen. Vi återkommer med en stor utredning i nästa nummer av UFO-Information.

LYSANDE OBJEKT ÖVER BORGHOLM OBSERVERADES AV POLISMÄN

Jan-Ove Sundberg

Ett färgskimrande, lysande föremål observerades kvällen den 23 mars över Borgholm på Öland av tre polismän i en patrullbil på rutinuppdrag. De tre polismännen, Sidney Månsson, Per-Eric Axelsson och Lars Göransson, observerade att föremålet gjorde såväl höjd- som kurs- och sidoändringar. Objektet skiftade hela tiden i röd-grön-gul-vit färg.

Observationen gjordes vid 21.30-tiden. De tre polismännen i patrullbilen var utsända på uppdrag från Kalmarpolisens trafiksektion.

På polisstationen i Kalmar satt vid den här tiden vakthavande polismannen Werner Gustavsson. Han var upptagen av ett förhör, men hörde emellanåt på radiotrafiken mellan patrullbilen och kvällens tjänstgörande befäl, Freddy Nilsson.

- Freddy Nilsson tog kontakt med F-12 i Kalmar, som emellertid varken såg något visuellt eller på radar. Han fortsatte att ringa dem sedan nya rapporter kommit in från patrullbilen, berättar Werner Gustavsson.

lakttogs en halvtimme!

På F-12 i Kalmar hade fältflygare Olof Andersson vakten. Han mottog telefonsamtalet från Kalmarpolisen. Han berättar att trafikpoliserna iakttagit det lysande föremålet mellan 25 och 30 minuter:

- När telefonrapporten kom in larmade jag alla närbelägna radarenheter. Jag vill poängtera att detta var en helt normal åtgärd i detta läge. Om radarpersonalen såg något vet jag emellertid inte.

Klockan 22.00 började polisman Ture Lindén sin tjänstgöring på polisstationen i Kalmar.

Han berättar:

- När jag kom ner till stationen surrade rykten om vad som observerats. Och strax innan jag påbörjade min tjänstgöring såg jag föremålet tillsammans med min familj. Vi stod då på balkongen till vårt hus. Föremålet skiftade vid tillfäl-

VÅG AV UFO:S ÖVER FRANKRIKE HÄFTIG PRESSDEBATT FÖLJDEN

Frankrike upplevde i februari i år en våg av UFO-besök. Flygande farkoster genomkorsade himlavalvet från norr till söder, och rapporterna strömmade in till dagspress, radio och TV.

Det hela började med att ett franskt Concordeplan under flygning över afrikanska Tschad mötte ett UFO på ca 200 m diameter.

Därmed var det fritt fram för rapporter av liknande ovanliga händelser från landets alla hörn.

Den 23 februari sade sig en student som färdades i bil ha observerat ett UFO. Bilmotorn stannade. Föremålet såg ut som en ballong och omgavs av ljus. Studenten tyckte sig också se rör och ventiler på farkosten.

En lantbrukare i Loiredalen upptäckte på sin äng stora och egendomliga avtryck med en diameter på omkring 5 m.

Från norra delen av landet - i trakten av Calais - kom en rapport från en bilist som mött ett ljussken. På nära håll och på ca 5 m höjd över bilen tog sig skenet ut som ett slags ubåt. Bilföraren rapporterade som särskilt märkvärdigt, att hans hund vid tillfället blev så skrämmd, att den darrande kröp ihop och försökte gömma sig på bilgolvet.

UFO-händelserna i Frankrike har fått stort utrymme i landets press. Det är nu inte bara fråga om rapporter om märkvärdiga upplevelser utan också en i samband därmed häftig diskussion mellan folk som tror på fenomenens existens och en stor skara tvivlare.

Olle Öhman

let i olika färger och stod alldeles stilla.

Polisman Sidney Månsson vid Kalmarpolisens trafiksektion säger till UFO-Sverige att obekräftade rykten gjort gällande att föremålet även observerades över Malmö och Halmstad.

”DET VORE LÖJLIGT ATT FÖRNEKA MÖJLIGHETEN AV ”FLYGANDE TEFAT”

- Vi måste nu på allvar räkna med att det förekommer flygande, hittills inte identifierade, föremål på hög höjd. Jag kan inte utesluta möjligheten av att det här kan röra sig om en farkost från en annan planet. Att tro något annat vore att bedra sig själv!

Så kategoriskt uttalar sig, enligt tidningen Fib-Aktuellt, den franske raketexperten Claude Poher, chef för det franska institutet för rymdforskning, efter att ha studerat den film som den 30 juni ifjol togs av ett oidentifierat ljusföremål över Tchad i centralafrika. Filmen togs av en fransk rymdtekniker, Jean Begot, från ett Concordeplans kabinfönster på ca 17.000 meters höjd. Ljusföremålet observerades under flera minuter av en mängd vetenskapsmän ombord på flygplanet.

De observationer man gjorde ombord tydde på att föremålet, eller vad det nu var man såg, befann sig på ungefär 15 kilometers avstånd från flygplanet. Föremålets diameter uppskattades till 200 meter. Man konstaterade också att objektet rörde sig med mycket hög hastighet - betydligt snabbare än Concorde, som är världens snabbaste överljudsplan för passagerartrafik. Concorde flög vid tillfället med en hastighet av ca 2.000 km/tim. I flygplanet fanns franska, brittiska och amerikanska vetenskapsmän. Forskargruppen skulle på hög höjd studera den näst längsta solförmörkelsen på 1.433 år.

Vad de också fick tillfälle att observera var ett annat säregit fenomen. Föremålet, som sågs ovanför flygplanet, liknade en stor gasmassa. Dess konturer var ändå distinkta - formen var inte olik en upp- och nedvänd skål. Föremålet antydde utvecklandet av en mycket hög temperatur. Objektets kärna var gulvit, ovensidan grönskiftande och undersidan röd.

Det dröjde länge innan de franska myndigheterna "släppte" nyhetsbomben. I sju

månader iaktogs strikt tystnad om händelsen. När observationen så småningom gavs publicistisk frihet väckte den också en enorm uppmärksamhet - inte minst sedan filmen visats i fransk TV.

Ingen forskare har betvivlat filmens äkthet. Filmen togs under vetenskapligt betryggande former - en mängd vetenskapsmän fanns ju ombord på flygplanet när fenomenet filmades och de flesta såg själva föremålet. Trots forskarinsatser för att förklara fenomenet har man ännu inte tillfredsställande lyckats klarlägga vad det egentligen var man såg.

Men teorier finns det, trots att man anser det uteslutet att den ljusa fläcken på filmremsan skulle vara en reflex i kameraobjektivet eller i kabinfönstret.

Astrofysikern Serge Koutchmy, en annan ledande fransk vetenskapsman (som dock inte vid observationstillfället befann sig ombord på Concorde) tror att ljusfenomenet kan ha varit en meteor som vid inträdet i stratosfären hettats upp till en glödande massa och förgasats. Ögonvittnen tror inte på den teorin.

Raketexperten Claude Poher säger:

- Eftersom all världens vetenskapsmän tror på andra bebodda världar vore det ju närmast löjligt att förneka möjligheten av utomplanetariska farkoster. Jag tror t o m att varelser från främmande världar besökt vår jord och jag utesluter heller inte tanken på att de bortför människor i studiesyfte!

Det svenska försvarets forskningsanstalt har sett kopior av den film Jean Begot tog av fenomenet. Den kommentar man har är att det inte går att bedöma kopior - man vill ha negativ på filmen.

- Jag tror inte att Concordebilderna är förfälskade men några bevis för att de föreställer flygande tefat utgör de inte, menar dr Tage Eriksson vid FOA.

Lars Nilsson

SVENSKT FLYGPLAN MÖTTE UFO:S ÖVER LISSABON

**Intervju:
Lars-Göran Hedengård**

Den 26 januari i år fick tre svenska piloter på rutten Kanarieöarna-Sverige uppleva något de dittills trott vara helt osannolikt. Strax öster om Lissabon mötte de en hel armada av UFOs, som med fantastisk hastighet rusade över himlavalvet.

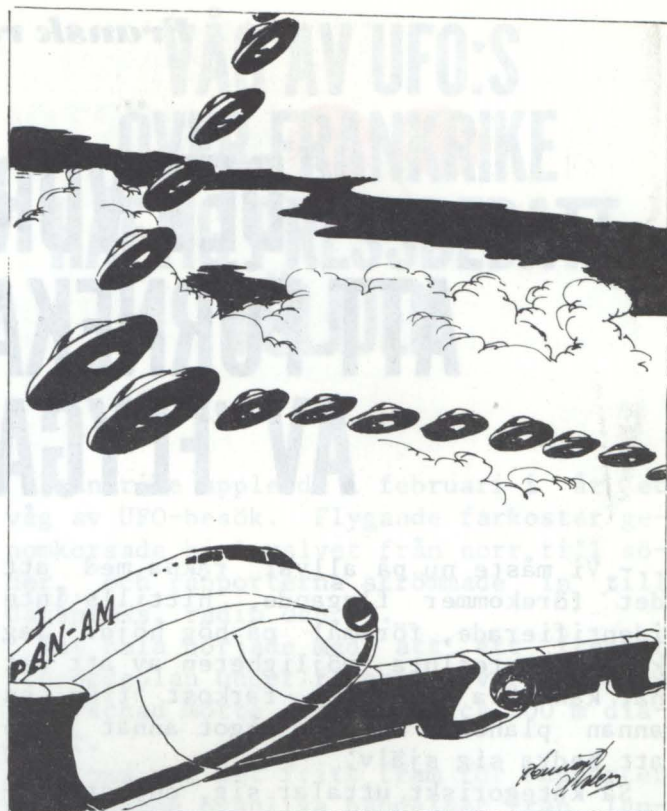
Inte endast det svenska Transair-planet utan också ett par andra flygplansbesättningar gjorde samma iakttagelse, nämligen ett portugisiskt plan tillhörande flygbolaget TAP samt ett Braaten-plan från Norge.

En av de svenska piloterna, flygkapten *Lars Berglund*, berättar:

- Exakt vad det var vi såg vet jag inte, men i detaljerna var föremålen inte olika de omtalade "tefaten". Observationen ägde rum något öster om Lissabon. Det var absolut stjärnklart. Jag och mina båda arbetskamrater utesluter definitivt att det var fråga om ett stjärnfall. Sådana ser vi annars varje natt.

Vi har också diskuterat, huruvida det kan ha rört sig om satellitskrot, men flyger verkligen sådant skrot i formation...

- Jag är inte säker på antalet föremål men vi tror att det var tolv glänsande,

Ungefär så här uppfattade de tre piloterna de skivande skivorna. De tillägger att det var exakt avstånd mellan varje föremål. Det var en enorm ljussvans efter föremålen. Ljussvansen lysste upp hela himlen ovanför flygplanet. Man måste alltså hålla teckning en av föremålen över sig för att få en uppfattning av hur de uppfattade föremålen. Ingen av de 130 passagerarna tycks ha lagt märke till föremålen.

skivformade farkoster vi såg. Det är oerhört svårt att ange antalet helt korrekt, eftersom ljuset från föremålen dämpades och kom tillbaka på ett pulserande sätt. Hastigheten på föremålen uppskattar vi till omkring 10 gånger ljudets, förmodligen större.

Enorm eldsvans bakom farkosterna

Flygkapten Berglund har mer än 15.000 timmars flygning bakom sig. Hans kamrater har exakt samma uppfattning om händelseförloppet som han själv.

I sin Boeing 727 var de tre flygpiloterna jämte besättning och omkring 130 trötta Las Palmas-resenärer på väg hem till Sverige. Det var under färden hem som den sensationella erfarenheten gjordes vid 3-tiden på natten på 10.700 m höjd öster om Lissabon. Observationen gjordes mellan kl. 0259 och 0301. Den varade alltså två minuter.

Rakt framför flygplanet kom 10-15 föremål framrusande i exakt formation. De sågs till höger om planet på minst 20.000 m höjd, och deras fart uppskattades som nämnts till omkring tio gånger ljudets. Himlen lystes upp av skenet från de fly-

Flygkapten Lars Berglund har mer än 15 000 flygtimmar bakom sig. Hans kollegor har exakt samma uppfattning om händelseförloppet som han själv: — Exakt vad det var vi såg vet jag inte men föremålen var inte olikade de omtalade "tefaten", säger han.

gande farkosterna, då de passerade från söder mot norr, lämnande en erorm ljussvans efter sig.

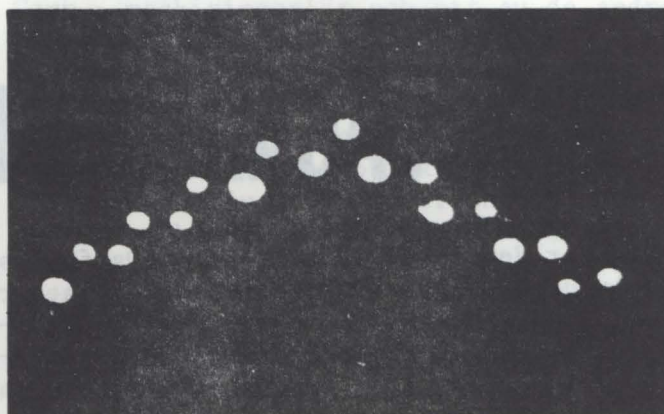
Iakttagarna kunde se, att föremålen lyste vitgula då skenet var som intensivast och när det dämpades fick de en grå-daskig färg.

Det var den oerhört kraftiga ljussvansen som gjorde att piloterna uppmärksammade fenomenet. De såg, att de två första föremålen var större än de övriga och det föreföll som om det var dessa som ledde formationen.

De tre piloterna hävdar bestämt att föremålen såg ut som "fat". Vittnena uppger för UFO-Sveriges utsände att de inte vill uttala sig om vad det kan ha varit för föremål som de observerade, men de säger dock: — Det var inga jordiska farkoster av den typ vi känner till, nej det var något som man inte kan förklara på vetenskapligt sätt. Föremålen drevs av en kraft som är oerhört överlägsen de energikällor vi känner till.

"Lubbock-ljusen" — en amerikansk parallellhändelse

På kvällen den 25 augusti 1951 dök en

En häpnadsväckande formering av rymdfarkoster ingick i ett stort antal dylika som passerade över Texas i snabb följd natten till den 31 augusti 1951. Jättefaten uppskattades vara ca 300 meter i diameter. (Foto: Carl Hart Jr).

V-formation av lysande skivor upp över staden Lubbock i nordvästra Texas, USA. De observerades först av fyra professorer från Texas teknologiska institut, men de ansåg att fenomenet var reflexer eller hägringar.

Professorerna fick dock ändra uppfattning, då hundratals människor i staden rapporterade samma observation och då alarmerad polis också blev vittnen till de mystiska skivformade farkosterna.

Natt efter natt återvände den märklige formationen — ibland såg man enkla ljusrader, ibland dubbla!

Den 31 augusti kulminerade händelsen, då en ung man från sitt fönster lyckades ta en serie fotografier av farkosterna.

Fotografierna studerades av experter från flygvapnet, vilka i ett officiellt uttalande tillkännagav:

"Enligt våra experter måste ljuskällan som utsänt dessa ljus ha en extremt hög temperatur... med andra ord: ljusen måste ligga i närheten av den infraröda delen av spektrum!"

Lubbock-ljusens gåta är lika svårförklarlig som UFO-armadan över Lissabon som observerades nära nog 21 år senare. J.O.

MASSOR AV SÄKRA UFO-OBSERVATIONER GÖRS AV CIVILFLYGETS PILOTER

-MEN VÅGAR DE BERÄTTA VAD DE SER?

Under den senaste tiden har UFOs följts av radar, blivit sedda över flygplatser och längs startbanor. De har också iakttagits av piloter på deras ruttor överallt i världen. Men varför blir inte alla dessa iakttagelser offentliggjorda?

Anledningen till tystnaden är, anser en flygveteran, att den som talar om sina UFO-upplevelser riskerar att bli brännmärkt för livet.

Den 30 december 1970 flög kapten *Robert Millbank* vid Canadian Pacific Airlines en DC-8 från Lima i Peru till Mexico City. Allt var lugnt och piloten slappnade av i förarsätet. Då han vid 3-tiden på natten tittade ut genom vänstra ventilen såg han två ljus vid horisonten. Kapten Millbank berättade senare att det "strålade" i den oroliga atmosfären. Ljusen låg för nära varandra för att kunna vara stjärnor, men han lade märke till att avståndet mellan ljuspunkterna småningom blev större och att de rörde sig mot planet. Om det hade varit fråga om ett flygplan, skulle ljusen ha varit röda och vita eller röda och gröna, men dessa ljus var vita. DC-8:an flög på 12.000 m höjd med en hastighet av 400 km/tim. Den befann sig ca 200 km söder ekvatorn.

UFO flög tätt intill flygplansvinge

Kapten Millbank som tjänstgjort som pilot i 16 år, hade aldrig sett ett UFO tidigare eller trott på deras existens. Han betraktade ljusen intensivt: de kom närmare och närmare och han trodde att det rörde sig om ett jetjaktplan eller en satellit. Det föreföll som om ljusen inte tog någon notis om DC-8:an. Ett av dem började pulsera, varefter två strålkastare tändes och ljuset kastades i V-form

uppåt. Ljusen sänkte sig nedåt och började flyga på planets nivå. Nu började fyra andra besättningsmän också att iaktta föremålet, som blev allt större och som på en sida slungade ut ett gnistregn som fick en att tänka på en raket.

Då det främmande föremålet kom närmare, kunde besättningen urskilja svagare ljus mellan de två stora, som liknade hyttventiler på ett flygplan. Senare sade besättningsmedlemmarna att de omöjligen kunde avgöra om UFOt var runt eller hade någon annan form. Då UFOt befann sig i höjd med planets vänstra vinge kunde man i månskenet se att det var tjockare i mitten. UFOt var ungefär lika stort, som DC-8:an.

Kapten Millbank meddelade sin iakttagelse via radio till flygplatsen och avgav sedan också rapport vid landningen i Mexico City. Han framhårdade i att det förhöll sig som han sagt, då man började ifrågasätta riktigheten i berättelsen och ville ha det hela till fantasier eller återsken av blixtnad.

Om nu UFOs finns - varför ser piloterna dem aldrig? Ja, den frågan ställer den självbelätne skeptikern ofta. Men den som något vet om hela saken upphör inte att förvåna sig över frågorna. De första iakttagelserna i vår tid gjordes ju av flygare, såväl i Europa som i övriga delar av världen. Man kan nämna andra världskrigets "foo-fighters" och "bogeys" liksom de händelser i vilka Kenneth Arnold och Thomas Mantell spelade en roll.

Hårda repressalier mot piloter

Det förhåller sig så, att många flygare av rädsla för repressalier inte vågar av-

ge rapport om sina iakttagelser av främmande farkoster. Så är t.ex. varje diskussion om UFO-problemen förbjuden vid amerikanska militära förband. Detta gäller också om civilflygets piloter. En journalist fick av en flygare veta, att 10 års fängelse och 10.000 dollar i böter väntade den som inte upprätthåller sin tystnadsplikt. I början av år 1959 offentliggjorde *John Lester* från tidningen "Newark Star Ledger" resultatet av sina intervjuer med ett 50-tal piloter från olika flygbolag. Alla hade över 15 års flygerfarenhet bakom sig och var och en av dem hade sett åtminstone ett UFO. Alla hade underkastats förhör av flygvapnet.

De nya förordningarna är dock något mildare, men trots detta vågar besättningsmedlemmarna inte uttala sig offentligt av rädsla för motåtgärder från myndigheternas sida. Tack vare några modiga representanter för flyget som står i kontakt med flygindustrin håller dock situationen gradvis på att ändra sig.

I maj 1966 uttalade sig ledaren för IATA, *Knut Hammarskjöld*, att han var övertygad om att UFOs existerade. Varför skulle det inte kunna finnas civilisationer på andra planeter med en teknik som är överlägsen vår, resonerade han. Otaliga flygare delar Hammarskjölds mening.

Ett steg i rätt riktning är den världsomfattande förening för flygpersonal som bildats. Den har redan nu omkring 30.000 medlemmar och dessa medför kamerautrustning för att genom fotografier kunna överbevisa de största tvivlarna.

Värdefulla bevis genom flygare

Den 10 september 1967 såg besättningen på en DC-6:a som flög med 96 turister från Mallorca till England ett kägelformat föremål som flög på 6.000 m höjd.

- Det var fantastiskt, sade kapten *Fred Underhill*. Jag såg farkosten under tre minuter och har aldrig sett något liknande förut. Det korsade flygplanets rutt omkring 60 km föröver med överljudshastighet och började röra sig mot DC-6:an. Först såg det ut som en liten silveraktig fläck. Jag beräknade dess hastighet till 6.000 km/tim. När vi gjorde vår iakttagelse befann vi oss omkring 130 km norr om Barcelona och klockan var 17. Vi befann oss på 5 km höjd.

Då det kom närmare kunde UFOs mått beräknas till omkring 30 m i höjd och 24 m i bredd. Formen liknade en glasstrut. Den övre delen syntes klart medan nederdelen var dold i ett slags dimma. Luckor eller dörrar kunde inte iakttas. Det flög förbi

DC-6:an och försvann. Denna rapport anses bland fackpersonal vara en av de värdefullaste som lämnats, enär den avgivits av så högt kvalificerad personal.

Den 19 december 1966, kl. 20.30-21.00, såg en skeptisk flygare vid namn *William H. Gilchrist* jämte andra vittnen från markplanet tre glödande UFOs över Lemon Grove i Californien.

Gilchrist kunde inte förstå vad det kunde vara, eftersom föremålen varken avgav ljud eller signalljus. *Donald R. Carr*, maskiningenjör och ett av de andra vittnena, ansåg för sin del att det kunde anses bevisat att det rörde sig om intelligent styrda farkoster. De föremål man iakttog var skivformade.

Den 16 december 1966 iakttog tre marinpiloter och elva andra personer 4 UFOs över marinbasen Ream Field (vid San Diego i Calif.). Klockan var då 21.30. Farkosterna gav en 9 minuter lång uppvisning över flygplatsen. De var runda, lysande, och flög i trekantformation upp och ned och i sidled för att sedan försvinna med fantastisk fart.

Restauranggäst såg fantastisk UFO-manöver

I oktober 1966 iakttog och fotograferade en flygplansexpert, *James Pfeiffer*, på en resa till Brasilien ett UFO. Det var sfäriskt till formen och hade en diameter på 20 m. Det stod ca 500 m över den restaurang, där han satt. Snart satte det iväg och försvann med hög fart. Pfeiffer försäkrade att det icke gled nedåt då det gjorde en tvär gir på 90 grader. Efter denna omöjliga manöver landade det på andra sidan lagunen sedan det först avgett en hög, flöjtliknande ton. Ljudet var så ihållande, att det lockade ut personalen från restaurangen.

Flygvapnets undersökningar koncentrerade sig till en del på den bild Pfeiffer kunde presentera som bevismaterial. Av den skugga som UFOt avgav framgick tydligt, att det verkligen var tredimensionellt.

Den 17 maj 1966 iakttog flygingenjör *Richard Goldthorpe* nattetid ett UFO i vilket flera mindre flygande föremål slussades in. Varje gång ett mindre UFO flög in i moderskeppet lyste det upp med ett kraftigare ljus. Goldthorpe försäkrade med bestämdhet, att det inte kunde ha varit en stjärna eller ett flygplan.

Källa: *UFO-Nachrichten* nr 177 maj/1971.
Övers. från tyskan: *Sven Åge Larsen, FUFOS.*

UFOLOGIN INGEN SVÄRMISK KULT ÖKAD KUNSKAP OM FENOMENEN ÄR MÅLET

Av Olle Öhman

Har ifologin (och/eller ufologin) blivit den moderna, ångestfyllda människans nya surrogat för religion? Åtminstone är detta vad den kände tyske religionshistorikern, professor Ernst Benz i Marburg tycks tro, och fråga är väl om inte fil. dr Alf Ahlberg delar hans åsikt.

Den 11 mars i år recenserade dr Ahlberg i en understreckare i Svenska Dagbladet Benz fängslande bok "Nya religioner" (NoK), i vilken flera av vår tids andliga strömningar presenteras och analyseras. Ett avsnitt av boken ägnas ifologin (ordet härlett ur "Interplanetary Flying Objects"), och det är därvidlag som professorn enligt Ahlbergs recension framhåller, hur nutidsmänniskan i de flygande tefaten funnit en ny religion, en möjlighet till avledning i sin ångestpressande situation.

Recensenten nämner, att människans ångest och hjälplöshet har tagit sig "sitt mest egenartade, om man så vill mest groteska uttryck i ifologin."

"Från Amerika har denna religion med otrolig hastighet spritt sig över hela världen och räknar med många grupper, sekter och samfund, har ett stort antal tidskrifter och en ständigt svällande litteratur." Så sägs det vidare i recensionen.

Genom sina täta besök från rymden vill tefatsfolket varna jordens invånare, som lever i atomålderns överhängande fara, och samla de utvalda, rädda dem undan katastrofen i en "interplanetarisk ark".

Detta låter i sanning överdådigt! - vilken överlägset elegant räddningsaktion att just innan larmet går svepa jorden

ren från dem som bör frälsas undan domedagsterrorn.

Två kategorier: Adamskitypen och fantomtypen

UFOs är långt ifrån en modern företeelse, men den moderna ufologin - som i stort sett är en amatörforskning - kan sägas räkna sin uppkomst från 1947, då begreppet "tefat" präglades.

Sedan dess har tusentals fenomeniakttagelser gjorts. Till amatörernas skara har under åren sällat sig erkända forskare inom många olika fack, och dessa har brytt sina hjärnor med händelser, vilkas gåtfulla mönster ännu ingen lyckats tolka.

Men bland alla dessa beskrivna fall tycker man sig ändå enligt min mening kunna skönja ett slags vattendelare. Den bildar klar gräns mellan de två kategorierna jag här skulle vilja kalla *Adamskitypen* och *fantomtypen*. Det är möjligt, att Adamskis berättelser om möten med de utomjordiska, liksom Elisabeth Klarers likartade upplevelser, kan ligga till grund för professor Benz antaganden, att ifologin blivit en religion för många av vår tids människor.

Det är också möjligt, att Adamski genom att med sådan iver sprida sina erfarenheter skapade förutsättningar för en ny religiös uppfattning. De "människor" han sade sig ha mött från andra planeter var gudomligt sköna varelser och utstrålade en sällsynt godhet och kraft. Samma övertygelse förefaller mrs Klarer ha vunnit från sin rymdfärd med ett UFO från planeten Venus. Intrycket av överjordisk god-

het och överlägsenhet har ytterligare förstärkts genom von Dänikens bokserie, i vilken författaren tämligen otyglat ger fritt spelrum för sina spekulationer om att jorden koloniserats från universum.

"Universell" entusiasm går genom världen

Vissa förutsättningar föreligger alltså - det måste medges - för en religiös förvillelse av det slag professor Benz antyder. Världen vimlar av okritiska människor, av vilsna och utslagna, som kan tänkas gripa efter ett halmstrå av den här sorten. Men detta till trots vågar jag påstå, att ufologin/ufologin icke har blivit en religion för nutidsmänniskan - och detta måste ses som ett sundhetstecken.

Flertalet av dem som sätter till fritid och arbete för att syssla med UFO-problemen gör knappast detta av religiösa skäl. Ligger det egentligen någonting förvånansvärt i att den moderna människan kommit att intressera sig för dessa problem?

I vår tekniskt avancerade tid susar satelliter genom rymden, bemannade raketer styr mot andra himlakroppar. Universum öppnar sig för första gången för människan och har börjat avslöja sina hemligheter genom de sofistikerade instrument, som rymdfarare placerat på platser i "jordens närhet".

Parallellt med rymdfärderna och den öppna diskussionen om fortsatta galaktiska äventyr går en våg av "universell entusiasm" genom världen, och det är snarast den som ger näring åt ufologin liksom denna i sin tur skapar nya, givande infallsvinklar för den etablerade vetenskapen. Ty det har visat sig, att erkända experter som exempelvis exobiologer (Sagan), före detta astronauter (Mitchell), astronomer (Hynek) har mod att våga snegla över den mur, som skiljer deras traditionella forskning från det okända. Där på andra sidan söker de frimodigt efter orsaker, som ligger utanför de fastlagda naturlagarna.

Vad vill varelserna/fantomerna egentligen?

Kontaktfallen av *högre dignitet*, dvs. av den typ Adamski berättar om, är vida sällsyntare än "fantomfallen". UFOs och deras besättningar har under omkring tjugofem år uppenbarat sig i en fascinerande formriktighet. Ett "tefat" behöver alls inte se ut som ett tefat utan kan uppträda i de mest otroliga skepnader, "besätt-

ningsmedlemmarna" i sin mest egendomliga typ liknar ibland små plåtburkar, framträder som geléartade "blyertspennor", flytande lådor, små gröna män eller ondskefullt blickande varelser med tät hårbeklädnad osv.

Dessa fantomer har mer än en gång visat sig fientliga och till och med skadat människor. Deras ofta närgångna och gäckande beteende i förening med en blandning av motsägande egenskaper inger en känsla av magi och allmän kuslighet. Ofta har de setts samla prov av jord och stenar, smaka på frukt och grönsaker och t.o.m. föra bort människor och djur!

Varelser av den här typen ger sannerligen inte intryck av att vara gudasända, hitkomna för att rädda en lidande mänsklighet undan den yttersta tidens prövningar. Snarare får man en bestämd aning om att de i stället skulle kunna vara här för att förbereda en ockupation.

Det är med anledning av den rika typfloran av upplevelser knappast möjligt längre att förutsätta enbart "interplanetariska farkoster" av Adamskityp. De här många fallen av nästan "spöklik" karaktär ger skäl till andra arbetshypoteser: finns det kanske en parallell-värld, som vi endast under vissa villkor kan skåda in i? Kommer tefaten från denna okända rymd? Utgör de ett parapsykologiskt eller ett faktiskt fenomen? Eller bevittnar vi kanhända den näst sista fasen i kampen om människosläktet, har den bittra striden mellan ljusets väktare i universum och onskans andemakter redan ingått i sitt avgörande skede?

Frageställningarna är många. Det gäller att hålla huvudet kallt och inte låsa sig i snäva positioner.

Ej plats för okritiskt svärmeri i UFO-Sverige

Inom riksorganisationen UFO-Sverige med dess över hela landet spridda gruppbildningar finns entusiaster, som sysslar med UFO helt enkelt därför att de har en livlig önskan att studera och försöka förstå fenomen av denna art. Organisationens och dess medlemmars syfte är att söka vinna kunskap om dessa märkliga ting samt att sprida kännedom om resultaten i samhället. Med begränsade resurser - och utan att åtnjuta kommunala eller statliga bidrag - ges fritid och arbete åt en verksamhet, som är både hobby och grund för framtida forskning.

Med den inställningen som ufologen/amatörforskaren har, nämligen att han kan dra sitt strå till stacken av vetande, är

riskerna lita för religiöst svärmeri. För den som vill se objektivt på problemen, skapar just svärmeri och okritisk kultdyrkan det allvarligaste hindret - det är en sanning man inte kan komma förbi.

Det finns skrämmande exempel på varthän våldsamt uppiskade känslöstämningar kan leda. Minnesgoda läsare erinrar sig utan tvivel den uppseendeväckande Korpelarsrelsen och hur dess ledare, den finske predikanten Toivo Korpela under 1930-talet lyckades vinna många anhängare för sin i djupaste mening groteska rörelse. Hans predikan var klart eskatologisk - dvs. jordens undergång var förestående, och de troende skulle räddas genom en himlasänd silverark. Rörelsen tog sig med tiden diverse vidriga uttryck; ledaren åtalades och straffades varefter sekten småningom dog ut.

Ufologen — en idealist vaken för alla möjligheter

För den som under några år haft tillfälle att följa den internationella UFO-litteraturen och de tidskrifter som behandlar de här diskuterade frågorna står det klart, att ämnesvalet för debatt och artiklar spänner över ett stort fält. Någon läsning i ena eller andra riktningen tycks inte förekomma. Religionen får sin självklara plats - den utgör ju ett väsentligt element i livet - och givetvis behandlas UFO-frågorna ur alla tänkbara synvinklar: tekniska problem, parapsykologiska teorier, exobiologi, astronomi, miljövård m.m. Överhuvud taget söker man med beundransvärd saklighet belysa många sidor av betydelse för människans livssituation.

Ufologen är, förefaller det, oftast en idealist som står med fötterna på jorden och som arbetar med människans livskvaliteter för ögonen.

Fönstren står öppna utåt, uppåt för alla de möjligheter ämnet erbjuder. Det måste vara en sann och riktig inställning att inte ta någonting för självklart i de sammanhang det här rör sig om. Inför det faktum att vi står frågande och konfronteras med problem av så ovanlig natur, bör den rätta attityden vara ödmjukhet.

Det skulle strida klart mot den här deklarerade uppfattningen, om amatörforskaren på detta område medvetet skulle begränsa sitt synfält genom att snörpa in sig i en svärmisk kult. Att lätt-sinnigt upphöja förmenta budbärare från rymden till gudasända missionärer har ingenting med sann och äkta religion att skaffa.

GODA UTSIKTER TILL LIV PÅ MARS VISAR FORSKNINGENS SENASTE RÖN

Florent Sickenga

I vårt århundrade håller jordens invånare på att bli alltmer medvetna om sin privilegierade ställning, nämligen den att få bo på en mycket vacker planet. Om vi jämför jorden med de planeter, som under de gångna femton åren fått besök av någon jordisk rymdsond är det första vi kan konstatera, att vi har det bra här i många avseenden. På Venus är det för varmt att leva det liv vi är anpassade för, och på Mars är det för kallt. Ändå är Mars en mycket intressant planet, och därför skall vi titta lite närmare på den.

Stormakterna forskar intensivt

Planeten Mars äger inte en lika tät atmosfär som jorden och inte heller lika mycket vatten. Ändå betraktas den inte längre som en död himlakropp. Nya rön har gett utomordentligt starkt stöd för tanken, att vår yttre rymdgranne alls inte är så steril och månlik som man trodde för endast några år sedan.

Observationer av Mars har visat, att betingelserna för liv enligt jordiska förutsättningar finns, även om de är hårda. Man borde sålunda ha stora chanser att på stora delar av planeten påträffa ett till förhållandena på Mars anpassat liv. För att närmare utforska livsbetingelserna där har Sovjetunionen sändt fyra sonder till den röda planeten. Några av dem är försedda med mjuklandningskapslar, men det är förstas svårt att bedöma, om

Enligt Mariner 9 finns det fyra aktiva vulkaner på Mars; två av dem ses här. Infälld marsmånen Phobos, som liknar mer en potatis än en måne! Den är 21 km hög och 25 km lång.

de verkligen kommer att finna något liv just när de landar. Dessutom kan livet på Mars gestalta sig i sådana former, att det är svårt att upptäcka för oss med på jordelivet inställda instrument.

USA förbereder sig också på att sända ut marslandare. Två laboratorier späckade med instrument för att analysera olika former av liv förberedes. Sovjetunionen arbetar likaledes på transportabla "marsutforskare", nämligen bilar konstruerade enligt de erfarenheter man gjort med månbilar av typ Lunochod.

Finns det vatten tillräckligt?

De ryska marssonderna uppsändes sommaren 1973 kort efter varandra och har nu kommit fram. Deras första stora uppgift är att söka efter liv, men inte bara det utan också vatten, som ju är grundvalen för allt liv vi känner till.

Den amerikanska marssonden "Mariner 9" har upptäckt, att det finns vatten både i marsatmosfären samt nedfruset under polarkalotternas snötäcke. Atmosfären runt Mars är mycket vattenfattigare än jordens men ändå tillföres den 380.000 liter vatten dagligen från polarområdena. Detta vatten jämte mycket större mängder koldioxid från samma områden bildar vita moln i marsatmosfären.

Vattenånga tros också förekomma i gaserna från de fyra aktiva vulkaner som observerats från Mariner. De tillhör de tjugo största vulkaner som upptäckts.

Smältvatten kan förekomma i små mängder under sommaren, men något rinnande vatten

som samlar sig i floder eller sjöar finns inte för närvarande. Sådana har dock förekommit. På hela planeten finns tecken på erosion som uppstått under en tid, då stora vattenmassor grävde sig genom landskapet. En ny sådan fuktig period kommer Mars att uppleva, när sydpolen går mot en ny istid!

Metan och ammoniak ökar förutsättningarna!

I innevarande skede är naturen även för planetens förhållanden relativt karg, innebärande att nästan allt som kan leva och liva upp landskapet ligger nedfruset vid nordpolen. Trots detta finns det fortfarande förutsättningar för liv. I atmosfären förekommer nämligen metan och ammoniak. Dessa ämnen finns även i stora mängder i Jupiters och Saturnus atmosfär och förekom en gång i tiden också i jordens atmosfär.

Prov har visat, att aminosyror kan skapas ur dessa gaser och vatten genom elektriska urladdningar. Aminosyror är de förnämsta substanserna i äggviteämnena, vilka i sin tur är de viktigaste byggstenarna i allt liv. Frågan är nu för vetenskapsmännen, om man med rymdsonderna kan utforska, huruvida Mars befinner sig i ett utvecklingsskede liknande det jorden genomlevt en gång i urtiden, eller om de små mängderna metan och ammoniak är produkter från levande (möjligen mikro-) organismer.

Nordpolen på Mars, fotograferad från Mariner 9

Liv kanske överallt på Mars

Det senaste alternativet kan mycket väl vara fallet. Enligt den sovjetiske forskaren L. Sulimenko kan liv förekomma under mycket stränga förhållanden.

Svampsporer har t.ex. påträffats på 33 km höjd i jordens atmosfär, där lufttrycket är lägre än på Mars. Man har också konstaterat, att mulnbärsspinnarens larver tål en strålningsdos, som är direkt dödlig för människan. I vattnet kring kärnreaktorer, där strålningen är en miljon röntgen per timme, lever bakterier i högönsklig välmåga! Det finns också mikroorganismer i form av sporer, som tål köld nära den absoluta nollpunkten (-273 grader Celsius).

Det är därför inte osannolikt, att liv förekommer på Mars, där förhållandena torde vara ganska gynnsamma. Liv kan finnas på hela planeten, spritt över ytan med vindarna. Även på Mars finns passadvindar, och de meteorologiska förhållandena påminner om dem vi har här på jorden.

Det första livet man förmodligen kommer att upptäcka på Mars kan vara mossor och lavar.

Överst ett tvärsnitt genom en lavart som tål stark köld och kan leva under mycket primitiva förhållanden. Nederst ett bergigt marslandskap som kan vara övervuxet av lavar, vilka i så fall skulle ge upphov till de gröna områdena på Mars som med teleskop kan ses från jorden.

1976: en "Viking" i Guldlandet!

USA förbereder ett mycket ambitiöst marsprogram. År 1975 skall två rymdsonder av typ "Mariner Viking" sändas till Mars. Marinerdelen skall föras in i en satellitbana runt den röda planeten medan "Vikingarna" landsättes. Den första landstigningsfarkosten skall landa på USA:s 200-årsdag, den 4 juli 1976. Denna "Viking" kommer att slå ned i det s.k. Chryseo-området ("Guldlandet") nära en av planetens största naturliga kanaler, en canyon som är 4000 km lång, 120 km bred och mer än 6 km djup. Den är därmed ca fyra gånger djupare än Grand Canyon i USA.

Landningsområdet ligger mycket lågt, varför det rådande atmosfärtrycket, 7,8 millibar, tillåter vatten i flytande tillstånd. Temperaturen under sommarhalvåret håller sig där över fryspunkten. Ett större problem är emellertid landningsplatsens beskaffenhet. Den kan vara översållad med stora stenblock, något som

En bemannad marsexpedition står på den amerikanska rymdstyrelsen NASA:s önskelista. Men sannolikt kan detta mål inte förverkligas före slutet av detta århundrade, främst därför att expeditionen blir mycket kostsam. Det måste då bli fråga om en dubbelexpedition, dvs två expeditioner, där den ena kan ta den andras besättning ombord i nödfall. På bilden ses båda expeditionernas landningsfarkoster på marsytan, där olika mätningar görs, medan en dammstorm nalkas!

"Mariner 9" inte kunde upptäcka, eftersom dess kamerasystem inte kunde urskilja föremål, som var mindre än ett stort hus.

Små gröna män bröt signalerna?

Sovjetunionen lyckades landsätta en sond på Mars redan den 2 december 1971. En och en halv minut efter landningen började den lilla tingesten sända signaler, men efter tjugo sekunder avbröts de plötsligt. Än i dag är detta avbrott ett fullkomligt mysterium. Amerikanska forskare tror, att ett fel uppstod i överföringen av signalerna mellan den landade ryska stationen och dess runt Mars kretsande relästation.

Men de ryska teknikerna instämmer inte i detta utan menar, att felet kan sökas i den vid landningen rådande dammstormen.

Eller finns det verkligen "små, gröna män" på Mars? Stängde dessa av sonden, emedan de inte tyckte om ett så närgånget besök? Vi får vänta och se hur det förhåller sig med den saken, tills nya son-

der har landsatts på Mars. Kanske upptäcker man då, att det inte finns några "små, gröna män" där men väl lavar och mossor - och vem vet: kanske också bakterier och andra livsformer, som vi inte känner till här på jorden!

Här hjälper inga långkalsonger ...

Mars är ungefär hälften så stor som jorden och roterar ett varv kring sin axel på 24 timmar och 37 minuter. Vid dess ekvator växlar temperaturen från ca +25 grader C mitt på dagen till minus 80 grader nattetid. Atmosfären är hundra gånger tunnare än jordens och består till största delen av kolsyra och koldioxid. Planetens yta liknar varken jorden eller månen, men såväl mänliknande kratrar som canyons av jordisk typ och upptorkade floder förekommer där. Bilder av marsväderet har visat stor likhet med jordens väder. Mars kretsar ett varv runt solen på 1,88 jordår. Den har två månar, Phobos och Deimos.

MYSTISKA OLYCKOR OCH SABOTAGE TESTAR UFO:S VAPNEN INFÖR INVASION ?

Om vi lämnar de mystiska lufthändelserna, finns det många fall av "sabotage" mot militära installationer på marken; "sabotören" har emellertid aldrig avslöjats - kanske för att det var UFOs utom räckhåll.

Ammunitions-upplaget vid marinbasen Crane i Bedford, Indiana, började brinna i början av år 1968 och orsakade "fall-skärmsstora" flammor som svårt brände fyra personer.

Någon tillfredsställande förklaring till katastrofbranden kunde aldrig lämnas.

Den 16 augusti, 1968, exploderade en byggnad tillhörande arméns anläggningar i Linden, Louisiana.

I båda fallen rapporterade ufologer att UFOs observerats i områdena strax innan katastrofbränderna utbröt.

Och vad hände de amerikanska atomubåtarna som försvann i Stilla havet?

Både ubåten *Scorpion* som sjönk 1968 och ubåten *Thresher* som sjönk 1965, gick till botten under ytterst mystiska omständigheter. Undervattenskameror avslöjade vissa märkliga "faktorer" som aldrig har förklarats av den amerikanska flottan.

Tydde dessa "faktorer" på en UFO-attack?

Allt starkare bevis för att UFOs orsakar kraft- och strömbavbrott över hela världen föreligger dessutom.

Den kände fysikern, James E. McDonald, har sagt att "det finns ett märkligt och ganska störande samband mellan observationerna (av UFOs) och kraftavbrotten".

UFO-forskare har gjort en lista över 11 mörkläggningsfall, som definitivt visar att UFOs befann sig över kraftanläggningarna vid samma tidpunkt som avbrotten inträffade.

UFOs som svävar över militära baser (i observationssyfte) och installationer, upptar en stor andel av alla observationer, en andel som Pentagon försökt dölja under de senaste 20 åren. UFOs över sådana välbevakade områden har observerats med blotta ögat och ofta följts med radar från kust till kust.

Gröna eldbollar mot forskningscentrum — utmaning mot USA:s försvar?

Att UFOs koncentrerat sig på USA:s viktigaste anläggningar finns det säkra bevis för!

UFOs har observerats över Offutt-flygbasen i Nebraska, en nyckelanläggning för luftförsvarshögkvarteret; över Warren-flygbasen i Cheyenne i Wyoming, en viktig gränsbas. Och de har vid upprepade tillfällen cirklat över Floridas militära träningscenter. Marinbasen i Mayport, Florida, har enligt Ramona Clark, *Saucer Scoop*, haft inte mindre än åtta besök av UFOs under år 1968.

Hollomans flygplansfabrik och forskningscenter, liksom White Sands raket- och testflygningsområde i Arizona och New Mexico, måste UFOs överkommando vara speciellt intresserat av, eftersom en stor armada av UFOs ständigt håller dessa baser under uppsikt. Observationerna ökade dramatiskt efter 1945, då raketerna började tillverkas som ett viktigt militärt projekt.

UFOs har också flera gånger landat vid amerikanska flygbaser och utposterat vakter som stannat en kort stund innan objekten åter lyft när de beskjutits eller jagats av jetplan. Ett dussintal elektriska mörkläggningsfall vid raketbaser har också troligen haft ett direkt samband

med UFOs som samtidigt observerats över dem.

Atominstallationerna vid Los Alamos i New Mexico har också haft upprepade besök av enstaka eller flera UFOs som flugit runt kärnvapenläggningarna och övervakat varje atombombsprov USA företog, innan man beslutade sig för att fortsätta testerna i atmosfären.

Myndigheterna blev verkligen oroadе när "gröna eldbollar" under en period från 1947 och framåt plötsligt dök upp över deras forskningscentrum vid Los Alamos. Vissa "klot" svepte över skyn, medan andra dök mot marken och exploderade, dock utan att göra någon skada eller döda någon.

Dr. Lincoln La Paz, en känd USA-expert på meteoriter, inkallades för att undersöka de gröna eldbollarna, och han förklarade snart att meteoriter helt enkelt inte kunde uppträda på det sätt som det här var frågan om. Vad det verkligen var, vägrade han att uttala sig om offentligt.

Men privat uppgav han enligt säkra källor till Pentagon att eldbollarna kunde ha släppts ut från högtflygande UFOs. De kunde vara testvapen av en ofarlig sort i likhet med våra bombattrapper och lösa skott.

Beräknade ufonauterna "skottvidden", i fall det skulle komma till öppen strid mellan dem och oss?

Om inte, vilka andra troliga förklaringar kan man framlägga för de gröna eldbollarna som flög över västra USA och som exploderade eller utförde halsbrytande luftakrobatiska volter?

Naturen har *inte* skapat dem - det vill säga om gravitationslagarna inte har upphört att fungera!

Saboterade UFO:s ryska och amerikanska rymdkapslar?

Och vad skall man säga om sambandet mellan UFOs och USA:s rymdprogram vid Cape Kennedy?

Som tidigare berättats i SAGA har mystiska UFOs observerats av nästan varje Mercury- och Gemini-astronaut, dessutom av alla testpiloter på raketflygplanet X-15.

Den tragiska olyckan 1967, då de tre astronauterna Grissom, White och Chaffee omkom i en Apollokapsel som exploderade på testplattan i Cape Kennedy, har ännu inte utretts, och någon förklaring till explosionen har inte lämnats allmänheten av NASA.

Tiger NASA därför att UFOs orsakade ett elektriskt strömavbrott, som i sin tur

orsakade att gnistor sköt genom den rena syretanken i Apollokapseln och förvandlade den till en dödsfälla?

De sovjetiska myndigheterna tiger också om vad som hände när deras Voschod-1 med sin tremannabesättning, som år 1964 återvände till jorden efter bara några varv, trots att ryssarna tillkännagett att de skulle göra en "förlängd flygning".

Men svaret kanske gavs av en tysk tidning (enligt Steiger och Whritenour) som berättade, att kosmonauterna hade förbjudits att tala om att UFOs förföljde deras rymdskepp i rymden och "passerade nära inpå dem och orsakade svåra störningar med sina magnetfält".

I mars 1965 kom Voschod-2:s olyckliga färd till västs kännedom; det var då den första "rymdpromenaden" företogs av Alexi Leonov.

När rymdfarkosten återvände till jorden igen, landade den helt oförklarligt omkring 14 mil från den utprickade landningsplatsen i snötäckt berg, där det tog räddningsmanskapet tre dagar att finna de två kosmonauterna.

Dessa berättade, att de sett en "obemannad satellit" i rymden.

Ingen lyckades identifiera satelliten.

Tvingade ett UFO ner Voschod-2?

Slutligen, vad var det för mystiskt med den tragiska olyckan med Sojus-1 som den 23 april, 1967, störtade varvid den sovjetiske kosmonauten Komarov brändes till döds sedan hans rymdskepps bromssystem slutat att fungera?

Återigen gick det rykten (och det fanns även officiella läckor) om att ett UFO hade "tvingat" honom att dyka mot jorden.

Och mot döden...

Ingen har naturligtvis hört huruvida Apollobesättningen under sina resor mött eller sett något UFO. Men även om Apollo hade blivit "eskorterad" av ett dussin UFOs, kan vi slå vad om att NASA aldrig skulle erkänna det, inte heller skulle astronauterna tillåtas att berätta om det.

Amerikanska flygvapnet har dragit ned en järnridå av tystnad när det gäller de hemliga akterna i NASA:s arkiv om UFO-aktiviteter liksom i fråga om spaningarna efter bemannade och obemannade rymdfarkoster.

Har UFO:s dödat ryska och amerikanska rymdmän?

Nio av de amerikanska astronauterna har dödats under de senaste tre åren, de flesta i bilolyckor och flygkrascher.

Om sovjetiska kosmonauters död vet man inte mycket, förutom att Jurij Gagarin, den första människan i rymden, också dödades i en bilolycka.

Antalet dödsfall förefaller mycket högt i förhållande till det ringa antalet rymdmän. Och det är bevisat att UFOs kan använda elektromagnetiska krafter för att stoppa bil- och flygplansmotorer.

Pågår det en "mordkampanj" mot amerikanska och sovjetiska rymdmän för att hindra jordens expanderande rymdprogram?

Testpiloten Joe Walker, som med sitt raketflygplan X-15 kunde flyga i "lägre" rymden (på omkring 11 mils höjd), dödades på marken, och hans kollega major Robert White i ett jetplan, medan major Michael Adams dog när han miste kontrollen över sitt X-15-plan och kraschade.

Dödades Adams av ett UFO?

Det har genom fotografier fastslagits att UFOs har cirklat omkring vid Edwardsflygbasen i Californien, där X-15 planen testades. Ett UFO landade till och med innan det åter lyfte och försvann.

Det stora antalet observerade UFOs runt Cape Kennedy, USA:s "språngbräda mot rymden", antyder starkt, att UFOs kanske studerar hur de skall kapa "språngbrädan" om de finner det nödvändigt.

"UFO:s har kartlagt alla militärbaser i Brasilien".

Om nu alla dessa fall av misstänkt UFO-fientlighet verkar för spekulativa i förhållande till de bevis som finns, kan framhållas vad den nu avlidne Dr. Olavo Fontes, Sydamerikas UFO-"vetenskapsman", sagt med tanke på UFO-aktiviteten i hans hemland Brasilien.

Först nämner han att den nordöstra regionen av Brasilien sedan 1953 blivit föremål för kraftigt ökad UFO-aktivitet, som man antog vara någon form av ett kartlägningsprogram.

Men så tillägger han:

"En studie av de föreliggande bevisen visar klart att det egentliga ändamålet var att steg för steg - liksom i en militär operation - kartlägga hela Brasiliens försvar! Först kartlades de militära enheterna flygvapnet, flottan och armén, sedan *alla* försvarsställningar och befästningar över hela landet".

Dr. Fontes ansåg att UFOs inte nödvändigtvis behövde vara här i fientliga avsikter, men han varnade för att "om det finns dolda bevis på att en attack eller invasion planeras, skall vi informeras omedelbart (av regeringen)".

Psykologiskt krig mellan UFO:s och jordens försvar?

Joan Whritenour, som nyligen publicerat en bok tillsammans med Brad Steiger, använder sig av termen "psykologiskt krig".

- Jag tänker låna termen "psykologiskt krig" från militären, säger hon. Ufologin, som den ser ut idag, är en "kamp" som håller på att gå förlorad i ett psykologiskt krig mellan sanning och lögn.

Hon fortsätter med att citera många mystiska "kontaktfall" och drar slutsatsen, att de bara är en länk i det psykologiska krigets teknik för att förvirra och hjärntvätta mänskligheten, sakta men säkert.

Pågår det ett psykologiskt krig mellan UFOs och försvarsställningarna på hela jorden sedan tjugo år tillbaka?

Är en annan "länk" i UFOs "krigföring" att attackera amerikanska radar- och raketbaser för att framkalla rädsla och panik bland militärerna?

Kommer sådana isolerade men fruktansvärda demonstrationer att underminera det militära motståndet på jorden?

Amerikanska ufologer ställer sig nu frågan:

- Testar UFOs sina vapen mot USA (och den övriga världen) i en förberedelse att invadera hela jorden?

(Översättn från engelskan: J.O. Sundberg)

PRESENTREKLAM

TÄNDSTICKSPLÅN

med präglad valfri text.
Välj bland en mängd
färgkombinationer.

GLASUNDERLÄGG

En verkligt personlig
artikel med valfri text
präglad i guld på svart
botten.

Begär information!

MUFOC

Box 3102 145 03 NORSBORG
Tel. 0753-813 14. Även kvällstid

TRE OLIKA FLYGPLANSBESÄTTNINGAR MÖTTE UFO ÖVER ITALIENSKT LUFTRUM

Den 19 november 1973 iaktogs på den italienska himmeln ett UFO, som med fruktansvärd hastighet passerade förbi tre flygplan och som även registrerades på radarskärmarna av de militära myndigheterna i Caselle och Mortara. Så här skrev *Stampa Sera*:

Mortara den 2 dec 1973. Den militära sekretessen sveper sina tätaste slöjor runt det UFO-fall, som den 19 november noterades nära Caselle. UFOt förföljdes ända till Voghere av Turinpiloten Riccardo Marano, 28 år, som flög en Piper-maskin. Major Cespa, som är chef för den militära radarstationen i Mortara, förnekade vid ett samtal med *Stampa Seras* utsände medarbetare att "något särskilt" skulle ha synts på radarskärmarna. Han sade sig inte veta mer om saken än vad som stått i tidningarna!

Men chefpiloten på den DC 9:a som kom från Paris (flyg nr AZ 325), Giovanni Mezzalami, bosatt i Ostia och med 10 års militär flygpraktik samt 8 års civil flygtjänst säger:

- Kontrolltornet i Turin meddelade oss att personalen där såväl som vid radarstationen i Mortara iakttagit UFOt på radarskärmarna.

Vid tidpunkten för observationen av UFOt över Caselle befann sig *tre flygplan* i närheten:

Piper-planet, fört av Marano, DC 9:an AZ 325, som kom från Paris och DC 9 AZ 043 på väg till Rom och fört av Traquillio.

Ett av de tre planen telegraferade till kontrolltornet:

- Jag ser ett lysande föremål med blinkande ljus på 5 km avstånd. Jag vågar inte närma mig. Passerar vid sidan om!

I kontrolltornet började man oroa sig för det pulserande ljus som nu också hade inrapporterats av personer, vilka iakttagit det med blotta ögat.

Föremålet rapporterades göra tvärs kursändringar med "våldsamma kast" i horisontal eller vertikal riktning. Farten beräknades till 4 mach = omkring 5.000 km i timmen, d.v.s. ungefär densamma som rymdraketernas.

Piloten Mezzalami berättade, att ljus-skenet var mycket kraftigare än en stjärnas eller någon satellits. UFOt tycktes befinna sig i höjd med den bergskedja som

ITALIENSK STUDENT TOG BILDER AV UFO

Susa 2/12 1973 (*Stampa Sera*). Ett UFO fotograferades den 24 november på Fraiskullen av en universitetsstuderande, 23-åriga Franco Contin, som är bosatt i Susa.

- Det var en lördagseftermiddag, berättar han. Jag och min fästmö var på promenad då hon gjorde mig uppmärksam på en lysande punkt, som rörde sig över himlavalvet. Vi stannade och föremålet försvann bakom Fraiskullen. Det stod stilla ett ögonblick och återkom sedan.

Först lyste det intensivt sedan försvagades ljuset långsamt. Det ändrade så färg igen och blev till en rödaktig punkt, därefter blekt eldfärgat.

Franco Contin lyckades ta nio bilder av UFOt som försvann med "otrolig" hastighet.

Ett par timmar senare befann han sig i sitt mörkrum för att framkalla filmen. Han blev mycket överraskad, då han granskade resultatet. Vad som för blotta ögat synts som en gulaktig kula, avtecknade sig nu på fotot med god detaljskärpa.

Följande dag fick Contin och hans fästmö åter se det mystiska föremålet. De skyndade sig hem och gick tillsammans med Francos bror, Sandro, ut på terrassen för att därifrån fortsätta sina iakttagelser.

De tre vittnenas berättelser överensstämmer noga i detaljerna. Vad de framför allt fäst sig vid är de manövrer som UFOt företog. Det flög kilometervis i perfekt rät linje för att sedan plötsligt ändra färdriktning - men aldrig med "kurvering" utan i våldsamma 90-gradiga kast.

(Övers. från italienskan: Olle Öhman)

omger Turin. Piloten kunde inte se att ljuset pulserade.

Riccardo Marano befann sig ca 3.500 m från föremålet, då det starkt lysande kom farande mot honom och passerade planet i ett svindlande ögonblick.

Marano framhåller att det i hans yrke är farligt att tala om UFOs, "flygande tefat". Man kan då bli betraktad med misstänksamma blickar...

Överste Rustichelli, chef för militärbasen i Caselle, anser att föremålet liknade "en stjärna med ej alltför starkt ljus". (Översättning från ital. Olle Öhman)

Många vetenskapsmän känner inre motstånd inför fenomenen

TELEPATIFORSKNINGEN VILAR ÄNNU I SIN LINDA

Fenomenet "mental suggestion" eller "direkt transmission av tanken" eller helt enkelt "telepati" kan bäst beskrivas som överföring av intryck av skilda slag från en person till en annan - av tankar och förmimmelser alltså samt även av möjligheten att framkalla hypnotisk sömn. I alla dessa fall uppnås resultatet utan ord, på avstånd, oberoende av uppfattningen eller av delar av våra sinnesorgan.

Det första försöket att beskriva telepatins verklighet företogs av den engelske forskaren och fysikern Barrett år 1876. Några år senare - år 1882 - grundades i London det numera världsberömda "Society for Psychical Research" (Sällskapet för psykisk forskning). Sällskapet första arbetsuppgift blev att samla och studera fall av tankeöverföring samt förmimmelser överförda på långt avstånd. De erhållna resultaten publicerades år 1886 av E. Gurney, F. Myers och F. Podmore.

Två typer: spontan och experimental telepati

Dessa författare var de första som präglade termen telepati. De införde också gränsdragningen mellan spontana telepatiska fenomen och experimentella.

Till denna andra kategori förde den sorts fenomen, som i dag kallas mental suggestion. Den första typen av telepati - den spontana - innesluter olika fall i vilka människan känner eller ser, att något sker med en annan person långt borta från honom och som upplever starka ögonblick av neuropsykisk spänning.

Här följer ett bland många fall av denna typ, hämtat ur londonsällskapet's samlingar.

En viss Mr. Urbarton kom för att hälsa på hos sin bror men fann honom ej hemma. Han hittade dock ett meddelande. "I stället för att lägga mig", berättar Urbarton, "satte jag mig i en fåtölj och somnade. Men precis kl. 1 på natten vaknade jag plötsligt och ropade 'Gode Gud han föll'. I sömnen hade jag sett hur min bror kom från ett vardagsrum och fortsatte ut i en klart upplyst korridor, varvid han snavade på första steget till trappan och föll framstupa."

"Jag brydde mig inte så mycket om denna dröm utan somnade strax igen och sov en halvtimme. Då jag åter vaknade var det min bror som verkligen kom in och sade: 'Å, där är du.' Det var nära att jag brutit nacken av mig. När jag gick ut ur danslokalen snavade jag på trappsteget och störtade utför trappan."

Richet föregångare med sina beräkningar

I den parapsykologiska litteraturen finns tusentals liknande fall uppräknade.

De spontana telepatiska upplevelserna kan inte upprepas efter behag. Dessutom är det inte möjligt att utesluta tillfälliga sammanträffanden. Detta stod klart redan för de första vetenskapsmännen som forskade i telepatins väsen.

Fysiologen Charles Richet utförde de första experimenten för att visa verkligheten i den mentala suggestionen med hjälp av sannolikhetsberäkningar. Från den tiden har telepatiska experiment blivit föremål för en stor mängd experimentella prov. Ett flertal forskare från skilda fack började intressera sig för ämnet: matematiker, fysiker, fysiologer, neuropatologer och psykiater. Den mentala suggestionen har också vunnit erkännande av en rad framstående forskare såsom S. Arrhenius, C. Flammarion, V. Mac Dougall, Richet, V.M. Bekhterev, P.P. Lazarev m. fl.

Forskarna splittrade i tre huvudgrupper

På 1920- och 1930-talen publicerades ett flertal skrifter i ämnet. Dessa innehåller ett rikt material över tankeöverföring i form av diverse föremål, teckningar, kort osv. Författarna försöker klarlägga betingelserna för och de psykiska mekanismerna i telepatin. Det rent fysiologiska problemet samt det fysiska (energi-) är ännu endast sparsamt belysta.

En period på 70 till 80 år är i allmänhet tillräckligt för att en idé eller en teori skall kunna anses tillräckligt bevisad eller tvärtom mogen att förkastas. I fråga om telepatin vet vi ännu varken det ena eller det andra. De moderna vetenskapsmännen på detta område kan indelas i tre grupper: 1) de första vidhåller att fenomenen redan är ett helt accepterat faktum; 2) de andra (majoriteten) menar, att telepatin ännu ej är experimentellt tillräckligt bevisad men medger att den teoretiskt är tänkbar eller sannolik; 3) den tredje gruppen förkastar blankt möjligheten av telepatisk kontakt och grundar då sin uppfattning på än den ena, än den andra auktoriteten.

Alltför få vill telepati-forska

"Den officiella vetenskapen behandlar telepatin som om den i själva verket inte existerade", skriver forskaren Osty. "På telepatins område", medger Murphy, "utesluter framgången inte tillfälligheternas spel. Efter två års experiment är resultaten ännu lika obestämda som de var i början".

"Forskarna är nästan helt ense om att telepatin representerar en gåta som blir mindre tillgänglig för tanken ju mer man studerar den."

I första hand är det ännu alltför få allvarligt inriktade forskare, som vill

ägna sig åt ämnet. Vetenskapsmännen måste övervinna ett visst inre motstånd, innan de kan erkänna de telepatiska fenomenen som ett värdigt forskningsobjekt.

I andra hand - oavsett de otaliga försök som gjorts - har man ännu inte lyckats klarlägga de psykofysiologiska betingelserna när det gäller telepati.

Med andra ord: vetenskapen har ännu inte inom räckhåll en tillräckligt säker och precis metod för mental suggestion.

I tredje hand stör diverse apparatur i laboratoriet försökspersonerna, då de exempelvis försöker koncentrera sig på ett föremål.

Tankeöverföring hjärnans radiovågor

Enligt den moderna terminologin kan man särskilja följande fenomen typer:

a) *tankeöverföring*, aktiv transmission av en ytterst intensiv tanke hos sändarpersonligheten till mottagaren, som spelar en passiv roll.

b) *tanke läsning*, ett fenomen vid vilket det inte är sändarpersonen som spelar den aktiva rollen utan mottagaren. I sådana fall är det mottagaren som från sändaren erhåller diverse intryck, t.ex. brottstycken ur dennes liv.

Denna uppdelning på två huvudtyper är allmänt vedertagen. Andra forskare går ett steg längre och anser att termen "tankeöverföring" innesluter två helt olika fenomen, rent kvalitativt sett.

Den första - "tankeöverföring på kort håll" - skulle enligt Bozzano vara en aktiv psykisk process hos "sändarpersonen".

Den andra - "tankeöverföring i ordets egentliga mening" - beror ej, eller endast obetydligt, på avståndet mellan de två agerande personerna.

Det komplicerade och sammansatta problem som telepatin i själva verket utgör ställer forskarna inför stora svårigheter. Ännu har man inte funnit en säker och tillförlitlig metodik, och överallt möter hinder av oanad (biofysisk) natur.

Enligt vetenskapsmannen Houston är telepatin ett elektromagnetiskt fenomen. Den neuropsykiska processen framkallar i sin omgivning elektromagnetiska vågor av viss längd ("hjärnans radiovågor"), som samlas i mottagarens hjärna och där utövar en neuropsykisk process. I korthet skulle det då enligt Houstons teorier helt enkelt röra sig om induktion av elektromagnetiska strömmar mellan hjärnorna.

Källa: *Clypeus* april/1972. Översättning från italienskan: Olle Öhman

UFO SVÄVADE UTANFÖR KÖKET!

En solig och klar junimorgon 1957 blev en göteborgare vittne till hur en märklig farkost svävade över markytan vid hans bostad.

Fritjof Gullmare klev upp vid 6-tiden i den fina sommarmorgonen och satte fyr i spisen för att värma rakvattnet och kaffet.

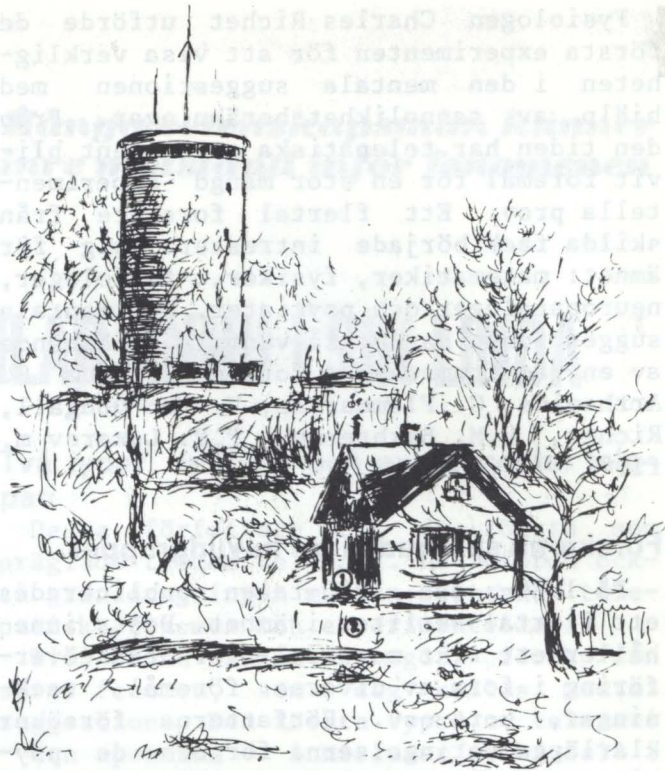
Tvättstället och spegeln var placerade alldeles innanför köksdörren i den sparsamt inredda stugan. Där stod herr Gullmare och rakade sig när han plötsligt fick höra ett ljud som påminde om störtregn.

- Jag blev mycket förvånad, och då jag öppnade dörren kunde jag konstatera att allt var lugnt och stilla. Det var soligt ute och inte en regndroppe föll. Då hörde jag att ljudet kom från husets baksida, och jag tänkte därför gå ut och se vad det rörde sig om, men jag hann bara ta ett steg på kökstrappan innan något otroligt inträffade. Jag blev stående som fastnaglad - framför mina ögon fanns något som jag aldrig skådat i hela mitt liv!

Nu fick herr Gullmare se ett ljusomhöljt skimrande, långsträckt föremål på cirka 3-4 meter. Föremålet stod alldeles stilla och svävade cirka en meter över marken. Det var ljudlöst men omvärt av ständigt virvlande orangefärgat ljus, som såg ut att gå i både vertikal och horisontal riktning runt flygkroppen, som verkade genomskinlig!

Herr Gullmare fortsätter:

- Jag ansträngde mig för att kunna se genom det bländande ljuset och försöka utröna om det fanns några varelser ombord. Men det enda jag såg var en svart skugglik avskärmning i "fören" på farkosten. Jag stod ungefär 4 meter från den, och på det avståndet kunde jag varken känna någon lukt eller förnimma någon

Fritjof Gullmares hus vid Änggårdskolonin. Herr Gullmare stod på trappan vid ① och framför honom, vid ② svävade föremålet. (Teckning: Henry Persson).

värme. Farkosten hade inga utskjutande delar, men jag tyckte mig se en rund kant överst längs flygkroppen.

Herr Gullmare uppger att han kände det som om någon i den märkliga farkosten iakttog honom under 3-4 minuter.

Den totala observationstiden vet han inte, men plötsligt lyfte farkosten ljudlöst rakt upp, och nu såg han att den liknade en cirkelrund skiva. Enligt vad han själv uppger kan detta ha berott på att cirklande ljusbågar gav ett intryck som av honom tyddes på detta sätt.

- Jag följde den med blicken när den passerade ett högt berg vid Annedal, och även då höjde den sig lodrätt uppåt. Till slut försvann den ur min åsyn, slutar herr Gullmare.

Idag, sexton år efter händelsen, säger herr Gullmare:

- Att det brusade som ett störtregn när jag blev uppmärksam på farkosten, kunde inte bero på annat än att det på baksidan av mitt hus fanns en jättestor björk, och då detta flygande föremål sänkte sig ner här, har lövmassorna i björken vibrerat våldsamt.

C. A. Jonzon

KVINNA I UPPREPAD KON- TAKT MED UFONAUTER UNDER C:A 30 ÅR

Intervju av

Thorvald och Margareta Berthelsen

Fru Lyyli Nilsson har under drygt tre decennier vid upprepade tillfällen haft märkliga upplevelser av UFO-karaktär. Som alltid när det gäller s.k. kontaktberättelser är det svårt att erhålla fullt bevisvärde för händelseförloppen, i synnerhet om vittnen saknas.

Vi anser emellertid att vad fru Nilsson här har att säga äger så många intressanta kvaliteter, att det är väl värt publicering. Det må vara den enskilde läsarens angelägenhet att själv döma och bedöma!

- När jag var tre år gammal bodde jag med mina föräldrar i Ingermanland söder om Finland, berättar fru Nilsson. I början av juli 1939 var jag och min ett år yngre kusin ute för att plocka smultron i skogsbrynet. Vi gick vilse i skogen och hittade inte hem. Det blev sent och skymning så vi blev trötta och sömniga. Vi satte oss därför vid ett par buskar nära en glänta i skogen. Medan vi satt där och nästan höll på att somna sade min kusin: - titta där är någonting konstigt! Det var någonting vitt, dimaktigt som svävade därborta. Sedan framträdde tydliga konturer av någonting som liknade en herrhatt fast betydligt större. Medan vi tittade på detta, kom en man fram emot oss. Efter vad jag kan minnas, var han klädd i någon sorts vit overall. Han kom fram till oss och sade, att vi inte skulle vara rädda, för pappa och mamma kommer snart. Han stod bredvid oss en stund tills det hördes rop och hojtingar bortifrån skogen och jag kände igen mammas röst.

- Ja det är din mamma, sade den främmande mannen och gick sedan bort till gläntan mot det hattliknande föremålet.

Detta snurrade runt på något vis och försvann sedan. Som barn förstod jag inte vad det kunde vara, men som vuxen begriper jag nu att det inte var någon skyddsängel utan en verklig person som sett vår nöd och kommit till vår hjälp. Någon som kom uppifrån. Själva händelsen etsade sig fast i mitt minne. Mina föräldrar såg inte mannen, utan bara ett dimliknande föremål som lyfte och försvann.

Klockformade föremål sågs på kvällen

Nästa gång jag såg något liknande var år 1951 då vi hade flyttat till ett ställe som heter Lermarken i Värmland. Under maj månad detta år såg jag tillsammans med mina föräldrar flera gånger klockformade föremål uppe i luften. - Titta, sade min pappa, det ser ut som om mångubben kommit ner! Det var ett glödande klot, stort som en fotboll, som gick över himlavalvet. Vi såg dem sedan en i taget under eftermiddagarna.

I juli samma sommar uppträdde klockformade föremål. Dessa såg vi under kvällar och nätter. De såg ut som en klocka och ovanpå var det en kupol. Överst på kupolen var det någonting genomskinligt som flämtade med ett rödaktigt ljus ungefär varannan sekund. Detta som satt överst såg ut som om det var av glas. I underdelen såg det ut som om det satt tre bucklor.

Jag talade med mina föräldrar om det, men de sade att det är nog ballonger, i den goda avsikten att de inte ville att jag skulle gå och fundera över vad det kunde vara för någonting.

Dessa senare föremål liksom svävade och ibland "skuttade" fram. Det förekom även tvära kursändringar. Något ljud från dem kunde vi inte uppfatta. De cirklade ibland över vår ensligt belägna gård och när de dök upp kom de inte från något bestämt väderstreck. Ibland höll de till en bit från gården över en myr. Ibland kunde de plötsligt dyka upp som från ingenstans, de bara fanns där ovanför oss.

UFO dök ned i vattnet!

Vid ett tillfälle samma sommar befann jag mig ute på myren och plockade hjortron. Då såg jag två gånger hur en sådan där tingest dök ned i älven som flyter förbi myren. Den var borta i drygt en timma och kom sedan upp igen ur vattnet. Jag befann mig då på ett avstånd av ca 200 meter och fick den uppfattningen att föremålets längd var ca 5 meter. Det var likadant till formen som de föremål som tidigare hade cirklat över gården.

Dessa föremål såg vi även under kommande vinter. Vi har en flygkorridor som går över området. Ibland kunde vi se trafikflygplan som hade följe med sådana här farkoster, en på var sida om flygplanet. De kunde fara ikapp och förbi planet, ibland låg de en bit efter. Detta var på så stor höjd att vi uppfattade föremålen som en skiva. Vid dagsljus var de metallglänsande och avgav solreflexer, vid mörker var de lysande. Vid en del tillfällen förekom de även i en rödbrun färg.

Fru Lyyli Nilsson har under drygt tre decennier vid åtskilliga tillfällen upplevt märkliga saker av UFO-karaktär. Upplevelserna daterar sig från slutet av 1930-talet och fram till idag.

Djuren blev skrämda!

Under juli och augusti på eftermiddagarna dök det upp större cigarrliknande föremål och dessa var rödbrunaktiga till färgen. Längden på dessa uppskattade vi till ca 40 meter. Tjockleken till ca 4 meter. Rader av runda gluggar fanns på sidorna.

Vår hund reagerade konstigt för dessa. Han åt inte och vågade inte gå ut. Lika underlig blev vår häst när en sådan här lång sak flög över. Hästen stod alldeles stilla och det var med stor möda som pappa fick den i rörelse igen efter dessa överflygningar. Ibland gick de ned på myren och stannade där, vid ett tillfälle i en timma och tjugo minuter, steg sedan igen och for bort. Min pappa trodde att det var hemliga vapen som militären höll på att utprova. Innan de sänkte sig ned på myren stod de stilla i luften i tre, fyra minuter. Det hördes inga ljud från dessa cigarrformade stora farkoster.

Min pappa förbjöd mig att gå till myren och plocka bär i fortsättningen. Det kan finnas radioaktiv strålning där, sade han. Dessa föremål, både de klockformade och cigarrliknande återkom regelbundet varje år under hela 50 och 60-talet fram till år 1968.

I samband med observationerna av dessa maskiner förekom det ofta att jaktflygplan uppenbarade sig i området efter en

stund. Ibland kunde vi räkna upp till fem plan.

Ufonauter tog prover

År 1953 var jag cyklande på väg ner till byn i ett ärende. Jag kände då plötsligt något varmt på min kropp. Jag observerade just då ingenting, men antagligen hade farkosten gått lågt över mig, för strax efter såg jag en sådan landa på en ås längre bort.

Den fällde ut några ställningsben mot marken. En lucka öppnades och en stege fälldes ut. Fyra personer kom ut ur maskinen och de bar några konstiga saker på ryggen, precis som sportdykare. De gick och påtade i jorden och tog antagligen prover. Jag blev emellertid så rädd, att jag tog cykeln och for iväg därifrån. Vad jag minns, hade de även på sig något slags hjälmar som såg ut att sitta ihop med de ljusa overallerna.

Vid midnatt första fredagen i oktober år 1956 var jag på väg till min bostad efter ett ärende. Jag bodde då tillfälligt i Kristinehamn. När jag var några hus från bostaden hörde jag någon tilltala mig. Jag stannade till och frågade, vem är du, var är du? Vi är häruppe fick jag till svar uppfifrån en lind vid gatan.

Jag tittade då upp i lövverket som ännu var kvar och såg två personer som satt däruppe i trädet. Vad är ni för ena och varför sitter ni däruppe, frågade jag. Vi har lite annorlunda kläder så det är därför vi inte är på gatan, men vi vill gärna prata med dig och vi känner dig sedan tidigare. Jaså, sade jag, hur då? Jo, vi har setts tidigare i Lermarken. Kom närmare så att vi får bättre kontakt med dig. Jag frågade igen, varför är ni däruppe, kom ner istället! Nej, fick jag till svar, någon kan observera oss. Vi vill tala med dig en stund, innan vi skall åka igen. Jaså, sade jag, då måste ni ju komma ner på gatan. Nej vi blir hämtade härifrån.

Vi talade om en del alldagliga saker, och jag fick en del råd av dem. Jag sade, att er känner jag inte och vad kommer ni med för spådomar, jag tror inte ett dugg på vad, ni säger! De sade att de visste att jag var på hemväg, och eftersom de hade en stund över hade de bestämt sig för att tala med mig.

Jag blev vid detta tillfälle även erbjuden att följa med på en åktur, men jag tordes inte. De bad mig återigen att komma närmare, men jag sade att jag törs inte. Samtidigt gick jag baklänges och vände mig om och sprang därifrån. När jag hade hunnit en bit såg jag en sådan där

klockformad farkost sväva över gatan och linden, där männen fanns. Jag talade med dem ca 15 minuter på svenska.

Kastades omkull av tryckvåg från UFO

En kväll i början på 1960-talet råkade min far ut för en olustig händelse hemma på gården. Han höll på att pumpa upp vatten ute på gårdsplanen då ett stort kantigt, liksom tillplattat föremål kom flygande på mycket låg höjd rätt över honom. Det hade en ljusramp framtill med fem lampor i färgerna orange, rött, brunt, blått och gult samt en likadan ljusramp baktill.

Farkosten avgav ett vinande ljud. Det blev en kraftig tryckvåg efteråt, som kastade omkull pappa så att han slog käken svårt i brunnens kant och skadade sig. En stor mjölkflaska åkte också omkull. Hunden och katten blev vettskrämda.

Mina föräldrar lyssnade varje kväll på Finlands radios nyhetssändning och denna kväll meddelades det, att en liknande farkost passerat över Vasa på väg österut; tidpunkten meddelades.

Farten uppskattades till 7.000 km/h av finska myndigheter. Min far menade då, att det inte kunde vara någon jordisk farkost, som gått från Värmland till Vasa i Finland på 15 minuter. Han var mycket bitter över händelsen, eftersom 30 liter mjölk gick till spillo.

UFO:s kom enligt önskan — telepatisk kontakt

Från 1959 till juli 1969, bodde jag på en annan plats som ligger i Visnums socken, söder om Kristinehamn. Där såg vi i skymningen men även i dagsljus, dels cigarrformade, dels runda föremål i luften.

När jag hade sett en sådan farkost på dagen gick jag och tänkte och önskade starkt, att den skulle komma igen den och den tiden på kvällen och många gånger kom den just på det klockslag som jag hade önskat att de skulle komma. Det kom enstaka maskiner, aldrig i grupper. De gick mycket lågt vid dessa tillfällen och jag tyckte många gånger, att de nästan snudade vid hustaken. På så nära håll uppfattade jag deras storlek till mellan 12 och 15 meter.

Dessa lågflygningar efter mina önskningar om bestämda tidpunkter, utfördes endast av maskiner av den klockformade typen. Jag kunde vid dessa tillfällen tydligt urskilja de runda fönstren som avgav ett rödbrunaktigt skimmer.

Ovanpå kupolen framträdde tydligt den glasklara delen som avgav ett rött, blinkande sken varannan sekund.

I botten eller i underdelen syntes tydligt tre klot, men jag såg inget ljussken från undersidan av farkosten.

Dessa uppvisningar förekom ett 20-tal gånger per år under den tid som jag bodde på platsen, men främst under vinterhalvåret. Före dessa tillfällen hade jag en föraning om att något skulle ske och det var då som jag önskade att de skulle komma igen på ett visst klockslag, vilket visade sig stämma för varje gång som det hände.

Jag började nu förstå, att de på någon sorts telepatisk väg kunde uppfatta mina önskningar. Jag önskade aldrig, att de skulle utföra någon särskild manöver som jag ville se. Det enda jag önskade var, att de skulle komma så nära som möjligt, så att jag skulle kunna se dem tydligt. Jag hade ju inte tillgång till kikare då.

Vid ett par av dessa tillfällen gick jag utomhus i bara nattlinnet med en ficklampa och blinkade. Till min förvåning och glädje fick jag ett blinkande svar från de runda fönsteröppningarna i maskinen.

Under denna tid bodde jag även periodvis flera veckor i taget i föräldrahemmet och hjälpte mina föräldrar vid deras sjukdom.

Kontakt med ufonaut i bärskogen ...

År 1962 (i Visnum) var jag med mina två små flickor i skogen och plockade bär, då jag kom i kontakt med en person från ett sådant här rymdskepp. Vi hann inte utbyta många ord, förrän min make kom inom synhåll med sin bil. Jag bad då personen gå, så att jag inte skulle få tråkigheter.

Min man trodde, att det var en annan bärplockare som jag pratat med. Farkosten stod längre bort. Jag tog flickorna vid handen och gick mot min man.

Samtalet var ej telepatiskt, utan det skedde muntligt på svenska. Mannen hade en overallliknande klädsel av ett grönaktigt material. Han hade bälte om midjan och på fötterna något som påminde om stövlar. Mannen var barhuvad och hade halvlångt hår, cendréfärgat.

Han verkade trevlig och såg mycket bra ut. Han hade "våldigt vänliga" ögon, en person som man får förtroende för från första början man träffas.

Störtat UFO hämtades av militär?

I maj månad år 1967 på kvällen hände något underligt. Pappa hade varit och gi-

vit hästen för natten, och jag själv hade tagit in katten för att det var läggdags.

Vi fick då se ett glödande klot komma farande för att plötsligt explodera över skogen. Det syntes eldsflammor, och brinnande delar av klotet föll ned över skogen.

Närmaste granne bodde 6 km från mitt hem och vi träffade ingen därifrån eller någon annan som talade om händelsen.

Efter en vecka kom militär personal, ca 120 man, därav beväpnade vakter med 10 schäferhundar. De spärrade av området i tre dygn. Enstaka privatbilister fick ej passera, utan hade bara att vända och köra en annan väg. Tredje dagen kördes en stor lastbil ut ur området med en last väl täckt av presenningar.

Föremålen under presenningarna hade en "bullig" form och liknade mest en stor vägrumma till formen.

Konturer av tre mindre och ett större föremål av trekantig form framträdde under de åtsnörda presenningarna. Föremålen hängde ej utanför, utan allt rymdes på lastbilens flak.

Min far uppmanades av militär personal att hålla tyst om vad som förekommit. Inte ett ord nämdes i ortspressen om något flyghaveri eller någon militär manöver.

Rymdmän liknade nordbor

1968 var min 11-åriga dotter och jag nere vid en sjö som heter Sävsjön, 2 km från mitt föräldrahem, för att fiska en afton. Flickan halkade på en sten och föll i vattnet, så att hon blev alldeles genomvåt. Hon sade: "Nu går jag hem till mormor, du får stanna kvar." Gör du det, sade jag, för jag kommer snart.

Flickan gick och kom till en stenås på hemvägen där den här lilla körvägen är sprängd rätt igenom åsen.

När hon gick där bland buskarna, där man kan se upp åt bägge hållen av åsen, hörde hon plötsligt röster som talade på ett underligt språk, som hon inte förstod. Hon såg då två personer i overallliknande kläder och längre upp på åsen en brunaktig tingest av klockform. Hon nämnde ingenting för sin morfar och mormor.

Jag passerade själv samma ställe efter en stund och hörde då röster. Det var varken svenska, finska, engelska, tyska eller franska. De tittade sig omkring och samtalade men gjorde i övrigt ingenting anmärkningsvärt.

Jag smög mig fram bland buskarna och det höga gräset, så att de inte skulle se mig. De stod ca 40 meter ifrån mig uppe

på åsen och såg ut som oss nordbor, både till utseende och kroppslängd.

De hade overallliknande kläder i silverfärgat material, troligen med bälte eller skärp. Maskinen stod ovanför dem längre upp på åsen.

När jag kom hem frågade jag min flicka, om hon hade märkt någonting särskilt på hemvägen. Ja, sade hon, "jag blev så rädd så." Det var inget farligt, sade jag. Jag har mött dem också och de gjorde ingenting.

"Mannen från trädet" återvände 13 år senare!

Nästa kontakt skedde år 1969 då en bil stannade till bredvid mig. Jag hade just då flyttat till Kristinehamn från Visnum. En man tilltalade mig. Han var "normalt" klädd. Han tog mig i hand och hälsade på ett speciellt sätt. Jag kände inte igen honom till utseendet, men rösten var mycket bekant och jag kom på att den tillhörde en av de två männen i trädet från år 1956.

Vi talade om vad som hänt under mellantiden, och han frågade varför jag inte hade följt de råd som jag fått av honom år 1956. Jag hade då kunnat undgå de svårigheter som jag haft. Jag sade att det gick som det gick. Han menade då att jag i fortsättningen bättre skulle följa de råd som kunde komma från dem.

Han bad mig följa med i bilen för att åka och äta en bit mat och för att vi skulle kunna tala mera med varandra. Jag svarade att jag inte hade tid. Det var synd det, sade han, men bad att få återkomma en annan gång. Jag frågade vad han gjorde här och fick till svar att han var här i ett uppdrag.

Njursmärtor försvann...

Nästa händelse inträffade på kvällen för några veckor sedan. Jag hade ont i njurarna och hade tagit en tablett och gått och lagt mig. Dagen efter säger mina grannar att två män varit och ringt på min dörr, många signaler, och sökt mig. Enligt grannarnas beskrivning, snygga killar. De hade även stått utanför och ropat: "Lyyli, är du sjuk, varför svarar du inte?" Utseendet på dessa män som grannarna beskrev, stämmer inte med någon jag känner här. Däremot passar beskrivningen in på de rymdmänniskor som jag tidigare har träffat och särskilt då på mannen i bilen. De färdades i en låg sportbil, som de parkerade på gatan. Jag vaknade strax efter midnatt och då hade värken i njurarna försvunnit.

EN HONNÖR FÖR KÖPINGS UFO-FÖRENING

Framför mig ligger Köpings UFO-förenings prydligt utformade verksamhetsberättelse för år 1973. Jag bläddrar förstrött igenom den och tänker hastigt då jag ser antalet medlemmar (21): "vad kan en sådan liten grupp åstadkomma egentligen?" Men mycket snabbt får jag anledning ändra uppfattning. Tjugoen personer, men synbarligen tjugoen som bärs av en våg av entusiasm och som under sitt första verksamhetsår redan åstadkommit ganska märkliga ting! Thorvald Berthelsen, ordföranden, är energisk - det vet vi - och hans kamrater står honom tydligt inte efter.

Låt oss titta lite på några av verksamhetsgrenarna under året!

Gruppen är alldeles tydligt pr-sinnad. Därför har också *informationssidan* ägnats stor omsorg. Föreningen har fått gott om plats i lokalpressen och i tidningarna utanför regionen. Till och med ljudradion har varit med på ett betydelsefullt hörn!

Söndagen den 18 november förra året behandlades Köpings-gruppens verksamhet i ett entimmesprogram, varvid Thorvald Berthelsen och Klaus Schultz medverkade.

Programmet gick över P3-sändarna i Västerås och Örebro och leddes av Claes Hedfors.

Men detta är inte allt på informationsidan! Man har också hunnit med att skaffa fram ett *föredragspaket*, bestående av 80 diabilbilder med tal på separata ljudband. Andra föreningar och organisationer har redan visat sig intresserade av föredragspaketet och vill hyra detta.

Vi läser vidare: 90 personer samlades för att lyssna på UFO-information den 1 december... en 12-sidig informationsfolder har tryckts ("Fakta om UFO") etc.

Hur är det med *fältarbetet* då? "Föreningen har under året följt upp och undersökt ett 30-tal UFO- och luftfenomen" sägs det i berättelsen. Dessa 30 utgör den återstående kärnan av totalt ca 90 rapporter.

Studieledaren Gunilla Hellgren har haft en *studiecirkel* i gång betitlad "Liv i universum". Hon har dessutom hunnit med att översätta åtskilligt från engelska. En ganska ovanlig *översättningsverksamhet* bedrivs för övrigt inom Köping-gruppen, där Rolf Hollsten arbetar med finska manuskript och Alexander Pylypenko sköter den ryska sidan.

Kan man hinna med mycket mera egentligen? Jodå, om bara gnistan finns! I Köping har man också börjat bygga upp ett *referensbibliotek* som skall stå till medlemmarnas förfogande. Vid årets slut innehöll det redan böcker till ett nyanaffningsvärde av 1.000 kr.

På arkivsidan har man börjat samla ett *ljudbandsbibliotek* med intressanta föredrag inspelade på C-60-kassetter och på vanliga ljudband bl.a. de bästa vittnesberättelserna och observationerna.

Detta är alldeles tydligt en mycket vital UFO-förening. I slutorden sägs helt blygsamt att 1973 varit ett år "med intensiv verksamhet".

Men i likhet med så många andra ideellt verkssamma föreningar arbetar Köpings-UFO under pressande ekonomiska omständigheter.

Vad kan man då göra annat än önska "God fortsättning" i samma friska stil och dessutom ett och annat litet mannaregn över samtliga verksamhetsgrenar?

Colman

Att hyra:

NY STILLFILM FÖR FÖREDRAG OCH UNDERVISNING

KODAK CAROUSEL Diamagazin

En ny stillfilm (diabilder) om UFO finns nu tillgänglig för föredrag och informationsvisningar. Den har utarbetats av Köpings UFO-Förening och utgör en lättillgänglig information i UFO-frågan. Stillfilmen kan rekommenderas åt föreningar eller personer som vill informera utåt. Olika skolor kan också med fördel utnyttja den i sin undervisning. Visningstiden är 40 minuter.

UFO-Litteratur Fortidsforskning Okkultisme m.m.

Adamski: FLYING SAUCERS HAVE LANDED, indb.	40,45
Charles Bowen: THE HUMANIDS, indb.	30,00
Eugene H. Burt: UFOs AND DIAMAGNETISM, indb.	39,15
Bruce Cathie: HARMONIC 695, indb.	53,90
Cramp: PIECE FOR A JIG-SAW, indb.	30,00
Barry H. Downing: THE BIBLE & FLYING SAUCERS	9,60
John G. Fuller: ALIENS IN THE SKIES, indb.	46,60
Keel: UFOs - OPERATION TROJAN HORSE	15,45
Keyhoe: FLYING SAUCERS FROM OUTER SPACE	9,80
Ivan T. Sanderson: UNINVITED VISITORS, indb.	30,00
Shuttlewood: THE WARMINSTER MYSTERY	9,80
Brad Steiger: STRANGERS FROM THE SKIES	7,40
Jacques Vallée: PASSPORT TO MAGONIA, indb.	34,35
Hunt Williamson: ROAD IN THE SKY, indb.	33,50
Homet: ON TRAIL OF THE SUN GODS, indb.	34,35
Jerome Eden: ORGONE ENERGY, indb.	46,95
Pauwels & Bergier: IMPOSSIBLE POSSIBILITIES	12,20
Vincent Gaddis: INVISIBLE HORIZONS	6,55
Charles Fort: THE BOOK OF THE DAMNED	8,25
Immanuel Velikovsky: WORLDS IN COLLISION	10,45
Odette Tchernine: THE YETI, indb.	34,35
Ignatius Donnelly: ATLANTIS, indb.	15,65
Paul Brunton: A SEARCH IN SECRET EGYPT	24,35
Jeane Dixon: MY LIFE AND PROPHECIES	9,15
Meek & Harris: FROM SEANCE TO SCIENCE, indb.	45,90
Andrija Puharich: BEYOND TELEPATHY	22,70
Stearn: EDGAR CAYCE - THE SLEEPING PROPHET	12,20
Rudolf Steiner: COSMIC MEMORY	15,25

(Samtliga priser er danske kr. excl. moms)

Skriv efter vort komplette katalog over importerede bøger.

Valby Antikvariat & Bogimport

VALBY LANGGADE 116, 2500 VALBY, DANMARK

Bildmaterialets innehåll

Kort information och historik, teknisk forntidsforskning, utländska UFO-foton, UFO:s beteendemönster, svenska UFO-foton, landningar och lämningar, närobservationer, den officiella attityden, kort information om vår verksamhet.

Visning

De 80 bilderna ligger i carouselmagasin och måste visas i en Kodak Carousel-projektor. Ljudet som har signaler för automatisk bildväxling (diataktor) ligger på kompaktkasset C-90 och tonband för större bandspelare. Ett texthäfte medföljer. Kodak Carousel-projektor kan lånas på bl.a. Läromedelcentralen på resp. ort.

Hur man hyr stillfilmen

Det är enkelt att hyra stillfilmen. Skriv minst 4 veckor i förväg till Köpings UFO-Förening, Box 151, 731 01 KÖPING, och ange vilken dag visningen skall äga rum. Uppge telefonnummer så att vi kan meddela ifall önskat datum är fulltecknat. Hyran är 15 kronor per visningsdag plus porto, vid intern eller avgiftsfri visning. Visas stillfilmen mot entréavgift är hyreskostnaden 55 kronor plus porto.

För visning i skolor skall kontakt tas med Riksorganisationen UFO-Sverige direkt.